

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 8 ΜΑΪΟΥ 1979

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
103

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 915

Περί τροποποίησης και συμπληρώσεως της «περι Ταμείου Συντάξεων Μηχανικών και Εργοληπτών Δημοσίων Έργων νομοθεσίας».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ομοφώνως μετά της Βουλής, άπεφασίσαμεν:

“Άρθρον 1.

Το άρθρον 3 του Α.Ν. 2326/1940 «περι Ταμείου Συντάξεων Μηχανικών και Εργοληπτών Δημοσίων Έργων» (Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε.) ως τροποποιηθέν ισχύει, αντικαθίσταται ως ακολούθως:

“Άρθρον 3.

1. Το Ταμείον Συντάξεων Μηχανικών και Εργοληπτών Δημοσίων Έργων, διοικείται υπό έννεαμελούς Διοικητικού Συμβουλίου, άπαρτιζομένου:

α) Έκ τριών (3) ήσφαλισμένων, μελών του Τεχνικού Έπιμελητηρίου της Ελλάδος (Τ.Ε.Ε.), έξ ών ό είς έκ τών άπασχολουμένων είς ίδιωτικάς έπιχειρήσεις και είς έκ τών μελετητών.

β) Έξ ένός (1) ήσφαλισμένου, μέλους της Πανελληνίου Ένώσεως Διπλωματούχων Μηχανικών Εργοληπτών Δημοσίων Έργων ή της Πανελληνίου Ένώσεως Διπλωματούχων Μηχανολόγων — Ηλεκτρολόγων Εργοληπτών Δημοσίων Έργων, προτεινομένου από κοινού υπό τών έν λόγω Ένώσεων.

γ) Έξ ένός (1) ήσφαλισμένου, μέλους της Ένώσεως Μηχανικών Δημοσίων Έκκαλλήλων Διπλωματούχων Ανωτάτων Σχολών.

δ) Έξ ένός (1) ήσφαλισμένου, Εργολήπτου Δημοσίων Έργων, μέλους της Πανελληνίου Ένώσεως Συνδέσμων Εργοληπτών Δημοσίων Έργων.

ε) Έξ ένός (1) ήσφαλισμένου, μέλους της Πανελληνίου Ένώσεως Πτυχιούχων Υπομηχανικών.

στ) Έξ ένός (1) συνταξιούχου του Ταμείου Συντάξεων Μηχανικών Εργοληπτών Δημοσίων Έργων, τυγχάνοντος μέλους της Ένώσεως Συνταξιούχων του Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε.

ζ) Έξ ένός (1) άνωτέρου υπάλληλου του Υπουργείου Κοινωνικών Υψηρεσιών.

2. Τα άνωτέρω μέλη μετ' ισαρίθμων άναπληρωματικών, διορίζονται δι' άποφάσεως του Υπουργού Κοινωνικών Υψηρεσιών.

Τά έν έδαφείς α έως και στ μέλη διορίζονται υπό του Υπουργού Κοινωνικών Υψηρεσιών, έκ πίνακος περιλαμβάδανοντες διπλάσιον άριθμόν υποψηφίων ως τακτικών και άναπληρωματικών μελών υποβαλλομένου παρ' του Τεχνικού Έπιμελητηρίου της Ελλάδος και τών άναφερομένων κατ' έπίπτωσιν οικείων Ένώσεων.

3. Κατά την πρώτην συνεδρίασιν έκάστου νέου Διοικητικού Συμβουλίου εκλέγεται, δι' μυστικής ψηφοφορίας, έκ τών μελών αυτού ό Πρόεδρος και ό Άντιπρόεδρος.

4. Είς τό Διοικητικόν Συμβούλιον μετέχει, άνευ ψήφου, ως Κυβερνητικός Έκπρόσωπος άνώτερος υπάλληλος του Υπουργείου Κοινωνικών Υψηρεσιών όρίζόμενος, μετά του άναπληρωτού του, υπό του Υπουργού Κοινωνικών Υψηρεσιών.

5. Εισηγητής είς τό Δ.Σ. είναι ό Γενικός Διευθυντής του Ταμείου ή ό άναπληρών τουτον Διευθυντής.

6. Χρέη Γραμματέως του Δ.Σ. εκτελεί υπάλληλος του Ταμείου, όρίζόμενος, μετά του άναπληρωτού του. δι' άποφάσεως του Δ.Σ.

7. Η θητεία του Δ.Σ. είναι τριετής, άρχομένη από της δημοσίευσής είς την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως της άποφάσεως του Υπουργού Κοινωνικών Υψηρεσιών περί διορισμού τών μελών του Δ.Σ. και του Κυβερνητικού Έκπροσώπου. Το Δ.Σ. άσκει τά καθήκοντά του και μετά την λήξιν της θητείας του και μέχρι του διορισμού του νέου Δ.Σ., σύχί, όμως, πέραν του τριμήνου από της λήξεως της θητείας του.

8. Είς περίπτωσιν καθ' ήν τό Τεχνικόν Έπιμελητήριο της Ελλάδος ή μία ή πλείονες τών έν έδαφείς β έως και στ της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου άναφερομένων Ένώσεων δέν ήδελον προτείνει τά προς διορισμόν της νέας Διοικήσεως μέλη, ένα τουλάχιστον μήνα πρό της λήξεως της θητείας του Δ.Σ. του Ταμείου, ταύτα διορίζονται δι' άποφάσεως του Υπουργού Κοινωνικών Υψηρεσιών έκ τών μελών τών Διοικήσεων του Τ.Ε.Ε. ή τών οικείων Ένώσεων, άντιστοιχώς.

9. Το Δ.Σ. του Ταμείου συνεδριάζει τακτικώς μέν άπαξ της έβδομάδος, έκτάκτως δέ όσάκις ήθελε παραστή προς τούτο άνάγκη, μετά πρόκλησιν του Προέδρου αυτού. Η σχετική πρόκλησις δέον νά κοινοποιήται, είς πάντα τά τακτικά και άναπληρωματικά μέλη, δύο τουλάχιστον ήμέρας πρό της τακτικής συνεδρίσεως, την προτεραιάν δέ προκειμένην περί έκτάκτου τιαούτης. Κατ' άμφοτέρας τάς περιπτώσεις γνωστοποιούνται και τά προς συζήτησιν θέματα. Είναι δυνατή ή άναγραφή και έτέρου θέματος είς την ήμερησίαν διάταξιν εάν άποφασισθί τούτο υπό πάντων τών παρισταμένων είς την συνεδρίασιν μελών, έκτός εάν πρόκειται περί επανδύσεως κεφαλαίων όπότε δέν επιτρέπεται ή άναγραφή τούτου.

Τό Δ.Σ. συνεδριάζει έκτάκτως έφ' όσον αιτήσωνται τούτο έγγράφως τρία τουλάχιστον έκ τών τακτικών μελών αυτού, άναφέροντα και τό θέμα δι' τό όποιον αιτούνται την συνεδρίασιν. Ο Πρόεδρος ύποχρεούται νά συγκαλέσθ έκτάκτως τό Δ.Σ. είς συνεδρίασιν, έντός τριών (3) ήμερών από της λήξεως της ως άνω αιτήσεως ή νά θέσθ τό θέμα τούτο ως πρώτον είς την ήμερησίαν διάταξιν, μεσολαβούσης συνεδρίσεως, έντός της ως άνω προθεσμίας.

10. Τὸ Δ.Σ. εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων μέντε. (5) μελῶν ἐν οἷς ὁ Πρόεδρος ἢ Ἀντιπρόεδρος.

11. Τὸν Πρόεδρον καὶ τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, εἰς περίπτωσιν ἀπουσίας, κωλύματος ἢ ἀλλείψεως, ἀναπληροῦν ἀντιστοίχως ὁ Ἀντιπρόεδρος καὶ τὰ ἀπληρωματικά μέλη.

12. Κανονισμένη κατ' οἰονδήποτε τρόπον, θέσεως τινος τακτικοῦ ἢ ἀναπληρωματικοῦ μέλους τοῦ Δ.Σ., διορίζονται κατὰ τὴν ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ἀναφερομένην διαδικασίαν νέα μέλη διὰ τὸν ὑπόλοιπον τῆς θητείας χρόνον.

13. Καθήμενα τοῦ Κυβερνητικοῦ ἐκπροσώπου εἶναι τὰ προβλεπόμενα ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἁρθροῦ 4 τοῦ Α.Ν. 1778/1951 (περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων περὶ ἐποπτείας, ἐλέγχου καὶ διοικήσεως τῶν Ὁργανισμῶν Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας) διὰ τὸν Κυβερνητικὸν Ἐπίτροπον.

14. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου θεωρεῖται λήξασα ἡ θητεία τοῦ ὑφιστάμενου Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Τ.Σ. Μ.Ε.Δ.Ε., τὸ ὅποσον ἐξακολουθεῖ νὰ ἀσκή τὰ καθήκοντά του μέχρι τοῦ διορισμοῦ του, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἁρθροῦ, νέου Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Α.Ν. 2326/1940, ὡς τροποποιηθὲν ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

Ἄρθρον 4.

1. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον διοικεῖ τὸν Ὁργανισμόν καὶ διαχειρίζεται τὴν περιουσίαν αὐτοῦ, κατὰ τὰς καίμεναις διατάξεις καὶ ἀποφασίζει ἐπὶ πάσης υποθέσεως ἀφορώσης τοῦτον.

Ἰδίᾳ :

α) Ἐγκρίνει τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμόν, ἀπολογισμόν καὶ ἰσολογισμόν.

β) Μεριμνᾷ διὰ τὴν κανονικὴν εἰσπραξίν τῶν πόρων αὐτοῦ.

γ) Ἀποφασίζει περὶ τῆς τοποθετήσεως, ἐκποιήσεως, υποθηκεύσεως, ἐνεχυρώσεως τῶν περιουσιακῶν στοιχείων τοῦ Ὁργανισμοῦ κατὰ τὰς καίμεναις διατάξεις.

δ) Ἀποφασίζει περὶ τῶν εἰς εἶδος καὶ χρήμα παροχῶν, μεριμνᾷ διὰ τὴν ἔγκαιρον καὶ κανονικὴν χορήγησιν τούτων καὶ ἐντέλλεται τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑπὸ τοῦ ἐγκειμένου προϋπολογισμοῦ προβλεπόμενων δαπανῶν. Μὴ προβλεπόμεναι δαπάναι ὑπεβάλλονται πρὸ πάσης ἐκτελέσεως εἰς τὸ ἐποπτεύον Ὑπουργεῖον πρὸς ἔγκρισιν.

ε) Ἀποφασίζει καὶ εἰσηγείται εἰς τὸ ἐποπτεῖον τὸν Ὁργανισμόν Ὑπουργεῖον τὰς ἀναγκαίας τροποποιήσεις τῆς καίμενης νομοθεσίας καὶ ἐν γένει ἐπεξεργάζεται τοὺς Κανονισμούς, ὡς καὶ πάσας τὰς καταστατικὰς διατάξεις.

στ) Συμβιβάζεται ἢ παραιτεῖται ἀπὸ δικαστικοῦ ἀγῶνος, μὲ γνώμονα πάντοτε τὰ συμφέροντα τοῦ Ὁργανισμοῦ.

ζ) Ἀποφασίζει περὶ τῆς προσλήψεως τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ὁργανισμοῦ, τῶν ἐν γένει μεταβολῶν τῆς καταστάσεως αὐτοῦ, ὡς καὶ περὶ ἀπολύσεως τούτου, κατὰ τὴν διέπουσαν τοὺς ὑπαλλήλους Ν.Π.Δ.Α. νομοθεσίαν.

η) Παρέχει γενικὴν ἢ εἰδικὴν ἐξουσιοδότησιν ὅπως ὠρισμένης φύσεως ἔγγραφα ὑπογράφονται ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ ἢ τῶν Διευθυντῶν τοῦ Ταμείου.

2. Εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου χορηγεῖται μνημεία ἀποζημιώσεως δι' ἐξοδα παραστάσεως, ὀριζομένη διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, μετὰ γνώμην τοῦ Δ.Σ. τοῦ Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε.

Διὰ κοινῶν ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ, Προεδρίας Κυβερνήσεως, Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἐγκρίνεται ἡ χορήγησις ἀποζημιώσεως κατὰ συνεδριάσιν εἰς τὸν Πρόεδρον, τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ., τὸν Κυβερνητικὸν Ἐκπρόσωπον, τὸν Γεν. Διευθυντὴν καὶ τὸν Γραμματέα αὐτοῦ.

Διὰ τῶν αὐτῶν ἀποφάσεων καθορίζεται ἀποζημιώσις διὰ τὸν Διευθυντὴν - Ἰατρὸν τοῦ Κλάδου Ὑγείας Τεχνικῶν, ὡς καὶ καλῆται ὑπὸ τοῦ Δ.Σ. εἰς τὰς συνεδριάσεις αὐτοῦ. Αἱ συνεδριά-

σεις τοῦ Δ.Σ. θὰ πραγματοποιοῦνται ἐκτὸς τῶν ὥρων ἐργασίας τοῦ Ταμείου.

3. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν τῶν παρόντων μελῶν, ἐξαίρεται τῶν ὑποθέσεων, δι' ἃς ἀπαιτεῖται εἰδικὴ πλειοψηφία. Ἐν ἰσοψηφίᾳ ὑπερισχύει ἡ γνώμη ὑπὲρ ἧς δίδεται ἡ ψήφος τοῦ Προέδρου.

4. Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε., διορίζεται μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου.

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἄρθρον 5 τοῦ Α.Ν. 2326/1940, ὡς τροποποιηθὲν ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

Ἄρθρον 5.

1. Ὁ Πρόεδρος ἐκπροσωπεῖ τὸν Ὁργανισμόν κατ' ὅλας αὐτοῦ τὰς σχέσεις, δικαστικὰς καὶ ἐξωδικὰς. Ἡ ἐκτὸς ἔδρας ἐξωδίκιος ἢ δικαστικὴ ἐκπρόσωπησης τοῦ Ὁργανισμοῦ, δύναται ν' ἀνταπεθῇ ἀποφάσει τοῦ Διοικ. Συμβουλίου καὶ εἰς ἕτερον πρόσωπον.

2. Ὁ Πρόεδρος ὡς ἀνώτατος Προϊστάμενος τοῦ Ὁργανισμοῦ, ἔχει γενικῶς τὸν ἐλεγχον καὶ τὴν ἐποπτείαν αὐτοῦ, παρακολουθεῖ τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ., διατυπώνει τὰ ἐρωτήματα πρὸς τὴν Νομικὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ταμείου, ἐκδίδει τὰς δεύσας ὁδηγίας πρὸς ἐπίτευξιν τῶν σκοπῶν τοῦ Ὁργανισμοῦ ἐναρμονίζων ταύτας πρὸς τὰ ὑπὸ τῶν καίμενων διατάξεων ὀριζόμενα καὶ ὑπογράφει τὰ ἔγγραφα τοῦ Ὁργανισμοῦ.

3. Τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. παρακολουθοῦν τὴν ἐν γένει πορείαν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Ταμείου καὶ εἰσηγοῦνται πᾶν κατὰ τὴν κρίσιν τῶν μέτρων δυνάμενον νὰ προαγάγῃ τὰ συμφέροντα τοῦ Ὁργανισμοῦ, ζητοῦντα διὰ τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ πᾶσαν ἀναγκαζομένην εἰς αὐτὰ πληροφορίαν.

4. Πᾶν μέλος τοῦ Δ.Σ. ἀπουσιάζον ἐπὶ πέντε συνεχεῖς συνεδριάσεις τοῦ Δ.Σ. ἢ τῶν ὑπ' αὐτοῦ συνιστωμένων Ἐπιτροπῶν ἄνευ ἀποχρόνωντος λόγου κρινόμενον ὑπὸ τοῦ Δ.Σ. δύναται νὰ ἀντικαθίσταται προτάσει τοῦ Δ.Σ. δι' ἀποφάσεως τοῦ διορίσαντος τοῦτο Ὑπουργοῦ, κατὰ τὴν ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ ἁρθροῦ 3 τοῦ Α.Ν. 2326/1940, ὡς ἰσχύει, διαδικασία.

5. Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς προΐσταται τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὁργανισμοῦ καὶ ἔχει πάσας τὰς ἀρμοδιότητας τὰς ὀριζόμενας ὑπὸ τῶν καίμενων διατάξεων καὶ τὰς ὑπὸ τοῦ Ὁργανισμοῦ εἰδικωτέρας τοιαύτας.

Ἄρθρον 4.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Α.Ν. 2326/1940 προστίθενται παράγραφοι 7, 8, 9 καὶ 10 ἔχουσαι οὕτω:

«7. Ὁμοίως μετέχουν υποχρεωτικῶς εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου οἱ αὐτοτελῶς ἀπασχολούμενοι καὶ μὴ τυγχάνοντες ἡσφαλισμένοι εἰς ἕτερον φορέα κυρίας ἀσφαλίσεως πτυχιούχοι ὑπόμνησανικὸι ἀπόφοιτοι τῶν καταργηθεῖσιν Σχολῶν Θεσσαλονίκης, Βόλου, Πατρῶν, Ἰωαννίνων, Ἡρακλείου Κρήτης, τῆς Βαλλικανείου Σχολῆς Ληξουρίου, τῶν Δημοσίων Τεχνικῶν Σχολῶν Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης τῶν ἰδρυθεῖσιν δυνάμει τοῦ Ν.Δ. 3971/1959 (περὶ τεχνικῆς ἐκπαιδεύσεως, ὁργανώσεως τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως καὶ διοικήσεως τῆς παιδείας).

Ὁμοίως μετέχουν υποχρεωτικῶς εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. καὶ οἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ὑπηρετοῦντες εἰς τὸν Κλάδον Ὑγείας Τεχνικῶν τοῦ Ταμείου, ὑπὸ τὴν ιδιότητα τοῦ Διευθυντοῦ καὶ Ἀναπληρωτοῦ Διευθυντοῦ, ἐπὶ θητεία ἰατροῦ κατ' ἄρθρον 13 παράγραφος 3 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1696/1977 Πρ. Διατάγματος (περὶ τοῦ Ὁργανισμοῦ τοῦ Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε.).

Οἱ ἀνωτέρω δύνανται νὰ ἀναγνωρίσουν ὡς χρόνον πραγματικῆς ἀσφαλίσεως τὸν ἀπὸ τῆς προσλήψεως καὶ ἐφεξῆς χρόνον, ἀνεξαρτήτως σχέσεως ἐργασίας, ἐπὶ καταβολῇ τῆς ἰσχυροῦσης εἰσφορᾶς διὰ τοὺς ἐμμέσθους μετόχους κατὰ τὴν ὑπόβλην τῆς σχετικῆς αἰτήσεως.

Ὡς πρὸς τὴν ἐξέφλησιν τῆς ὀφειλῆς ἐξ ἀναγνωρίσεως χρόνου προϋπηρεσίας, ἐφαρμογὴν ἔχουν αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 9 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

8. Οἱ ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἄγοντες ἡλικίαν ἄνω τῶν 60 ἐτῶν, κατὰ τὴν ἐναρξίν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου, δύνανται νὰ ἐξαίρεθον τῆς ἀσφαλίσεως τοῦ Ταμείου ἐφ' ὅσον αἰτήσονται τοῦτο ἐντὸς διετίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Νόμου.

9. Εἰς τοὺς κατὰ τὰς διατάξεις τῶν εἰς τὰς προηγουμένους παραγράφους τοῦ παρόντος ἄρθρου, ὑπαγομένους εἰς τὴν ἀσφάλισιν, παρέχεται τὸ δικαίωμα ἀναγνωρίσεως χρόνου ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος ὑπομηχανικοῦ ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἢ τῇ ἀλλοδαπῇ μέχρι δέκα (10) ἐτῶν ἀπὸ τῆς λήψεως τοῦ πτυχίου των, δι' αἰτήσεως ὑποβαλλομένης ἐντὸς διετίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐπὶ καταβολῇ εἰσφορᾶς πρὸς τὸν Κλάδον Συντάξεως Ἰσῆς πρὸς τὴν διπλάσιον τῆς ὑπὸ τοῦ ἐδαφίου α' τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Α.Ν. 2326/1940 προβλεπομένης διὰ τοὺς ἐλευθέρως ἀσκούντας τὸ ἐπάγγελμα καὶ ἰσχυούσης κατὰ τὸν χρόνον ὑποβολῆς τῆς σχετικῆς αἰτήσεως. Ἡ ἐκ τῆς ὡς ἄνω αἰτίας ὀφειλὴ, δύνανται νὰ ἐξοφληθῇ εἰς 48 ἰσοπότους μηνιαίας δόσεις. Εἰς περίπτωσιν ἀπωλείας τοῦ δικαιώματος τεμηματικῆς καταβολῆς τῆς ὀφειλῆς, τὸ ὑπόλοιπον ποσὸν καθίσταται ἀπαιτητὸν καὶ ἐξοφλεῖται ἐὰν τῆς ἰσχυούσης κατὰ τὸν χρόνον καταβολῆς εἰσφορᾶς, μετὰ τῶν νομίμων προσαυξήσεων.

10. Διὰ τὴν συνταξιοδότησιν λόγῳ γήρατος τῶν εἰς τὰς προηγουμένους παραγράφους ἀναφερομένων ὑπομηχανικῶν τῶν ὑπαγομένων τὸ πρῶτον εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου καὶ ἔχοντων ὑπερβῆ τὸ 50ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των, ἀπαιτεῖται ἡ παραμονὴ των εἰς τὴν ἐνεργὸν ἀσφάλισιν ἐπὶ τόσα ἔτη ὅσα ὑπολείπονται πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ 65ου ἔτους τῆς ἡλικίας των, μὴ δυναμένων, ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ ὑπολείπονται τῆς πενταετίας.

Διὰ τὴν ἀπονουμὴν συντάξεως λόγῳ ἀναπηρίας εἰς τὰ ἀνωτέρω πρόσωπα ἢ ἐν περιπτώσει θανάτου εἰς τοὺς δικαιούδους αὐτῶν, ἀπαιτεῖται ἡ παρέλευσις τοῦ αὐτοῦ χρόνου πραγματικῆς ἀσφαλίσεως ὅστις ἀπαιτεῖται καὶ διὰ τοὺς λοιποὺς μετόχους).

Ἄρθρον 5.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Α.Ν. 2326/1940 προστίθενται παράγραφοι 11 καὶ 12 ἔχουσαι ὡς ἀκολούθως:

«11. Ἡσφαλισμένοι τοῦ Ταμείου ἀσκούντες τὸ ἐπάγγελμα των εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν δύνανται τῇ αἰτήσεϊ των νὰ συνεχίσουν τὴν παρ' αὐτῇ ἀσφάλισιν των διὰ τὸν χρόνον τῆς τοιαύτης ἀπαρροχλήσεώς των, ἐπὶ τῇ καταβολῇ μηνιαίας εἰσφορᾶς ἰσῆς πρὸς τὴν διπλάσιον τῆς ὑπὸ τοῦ ἐδαφίου α' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ παρόντος νόμου ὀριζομένης καὶ ἐκάστοτε ἰσχυούσης τοιαύτης διὰ τοὺς ἐλευθέρως ἀσκούντας τὸ ἐπάγγελμα. Οἱ ὑπαγόμενοι τὸ πρῶτον εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου, δύνανται νὰ ἀναγνωρίσουν χρόνον ἐπαγγελματικῆς τῶν ἀπαρροχλήσεως εἰς τὴν ἀλλοδαπῇ, μετὰ τὴν λήψιν τοῦ πτυχίου των καὶ μέχρι δέκα (10) ἐτῶν, καταβάλλοντες τὰς κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον εἰσφορὰς δι' ἀναγνώρισιν τοῦ ὅν δικαιούνται χρόνου.

12. Οἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου, ἡσφαλισμένοι ἀσκήσαντες τὸ ἐπάγγελμα των εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, ὡς καὶ οἱ ὑπομηχανικοὶ οἱ ὑπαχθισόμενοι εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 7 τοῦ παρόντος ἄρθρου, δύνανται νὰ ἀναγνωρίσουν, δι' ἐξαγορᾶς, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὸν χρόνον τοῦτον, ἐφ' ὅσον ὑπεβάλλουν σχετικὴν αἰτήσιν ἐντὸς διετίας ἀπὸ τῆς ἐναρξέως ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Οἱ ἀνωτέρω ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν καταβολὴν τῶν περὶ ὧν ἡ προηγουμένη παράγραφος εἰσφορῶν δι' ἑκάστον ἀναγνωρίζομενον μῆνα, τὸ ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης δὲ ὀφειλόμενον ποσὸν δύνανται νὰ καταβληθῇ εἰς 48 ἰσοπότους μηνιαίας δόσεις, τῆς πρώτης ἐξ αὐτῶν καταβλητέας ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μεσοπόμενου, ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τοῦ λογαριασμοῦ, μηνός.

ὑπὸ τὰς αὐτὰς ὡς ἄνω προϋποθέσεις δύνανται νὰ ἀναγνωρίσουν χρόνον ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν καὶ

οἱ νῦν συνταξιούχοι ἢ οἱ δικαιούχοι αὐτῶν καὶ μέχρι δέκα (10) ἐτῶν, ὑποχρεούμενοι εἰς τὴν ἄμεσον καταβολὴν τοῦ ἐνὸς τρίτου τῆς ὀφειλῆς, τοῦ υπολοίπου ἐξοφλητέου εἰς δόσεις, κατὰ τὰ ἀνωτέρω, δυναμένας νὰ παρακρατοῦνται καὶ ἐκ τῆς συντάξεώς των.

Ἐν περιπτώσει καθυστέρησεως καταβολῆς δόσεως τινος πέραν τοῦ εἰς ὃν ἀναφέρεται αὕτη μηνός, ἀπόλλυται τὸ δικαίωμα τεμηματικῆς καταβολῆς ὀφειλῆς, τὸ δὲ ὑπόλοιπον ποσὸν εἶναι ἀπαιτητὸν ἐὰν τῇ ἰσχυούσῃ ἀσφαλίστῃ κατὰ τὸν χρόνον ἐξοφλήσεως τῆς ὀφειλῆς, μετὰ τῶν νομίμων προσαυξήσεων).

Ἄρθρον 6.

Τὸ ἐδάφιον α' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Α.Ν. 2326/1940, ὡς τροποποιηθὲν ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«α. Ἐκ μηνιαίας εἰσφορᾶς ἐκάστου ἡσφαλισμένου, ἐλευθέρως ἀσκούντος τὸ ἐπάγγελμα, ὑπολογιζομένης εἰς ποσοστὸν τρία ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (3%) ἐπὶ τοῦ ἐκάστοτε βασιχοῦ μισθοῦ δημοσίου πολιτικοῦ ὑπαλλήλου ἐπὶ βαθμῇ 2ῃ καταβλητέας ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ εἰς ὃν ἀναφέρεται αὕτη, μηνός.

Προκειμένου περὶ ἐμμίσθων ἢ μηνιαία εἰσφορὰ ὀρίζεται εἰς τέσσαρα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (4%) ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω μισθοῦ.

Διὰ τοὺς ὑπαγομένους τὸ πρῶτον εἰς τὴν ἀσφάλισιν ἀπὸ τῆς λήψεως τοῦ πτυχίου των καὶ διὰ μίαν πενταετίαν ἀπὸ αὐτῆς, ἡ μηνιαία εἰσφορὰ ὀρίζεται ἰσῆς πρὸς τὰ ἐξήκοντα ἑκατοστὰ (60%) τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω εἰσφορᾶς.

Τὸ Δημόσιον, ὡς καὶ πάντα τὰ φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα καὶ αἱ ἐπιχειρήσεις οἰασθήσονται μορφῆς ὑποχρεοῦνται εἰς παρακρατήσιν καὶ ἀπόδοσιν εἰς τὸ Ταμεῖον τῶν ὡς ἄνω εἰσφορῶν τῶν ἡσφαλισμένων ἐντὸς τοῦ ἐπομένου μηνός, ἀφ' οὗ κατ' ἐστῆσαν ἀπαιτηταὶ αἱ ἀντιστοιχοὶ ἀποδοχαὶ ἢ ἀμοιβαί, συνυποβαλλομένων καὶ σχετικῶν ἀναλυτικῶν καταστάσεων).

Ἄρθρον 7.

Αἱ παράγραφοι 1, 4, 5 καὶ 6 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ἀπὸ 19—28.12.1934 Π. Δ/τος καταργοῦνται, τῶν παραγρᾶφων 2, 3, 7 καὶ 8 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἀριθμουμένων ὡς παραγρᾶφων 1, 2, 3 καὶ 4 ἀντιστοίχως.

Εἰς τὴν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀριθμουμένην νέαν παράγραφον 3 προστίθενται τρία ἐδάφια ἔχοντα οὕτω:

«Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν δὲν ἤθελεν ὑποβληθῇ ὑπὸ τοῦ μετόχου ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὑπεύθυνος δήλωσις καὶ δὲν ἤθελε γίνεαι παρακρατήσις καὶ ἀπόδοσις τῆς εἰσφορᾶς ἡσφαλισμένου εἰς τὸ Ταμεῖον, ὑπόχρεοι τυγχάνουν ἀλληλεγγύως καὶ εἰς ὀλόκληρον ὁ ἡσφαλισμένος καὶ ὁ ἐργοδότης.

Ἐπὶ ὑποβολῇ τῆς, κατὰ τὰ ἀνωτέρω, ὑπευθύνου δηλώσεως, ὑπόχρεως τυγχάνει ὁ ἐργοδότης.

Ἐπὶ παρακρατήσεως τῆς εἰσφορᾶς ἡσφαλισμένου καὶ μὴ ἀποδόσεως ταύτης, ὑπόχρεως τυγχάνει ὁ παρακρατήσας ἐργοδότης.

Ἄρθρον 8.

Αἱ περιπτώσεις στ, ζ, η, θ, ι, ιδ, ιε καὶ ις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Α.Ν. 2326/1940, ὡς τροποποιήθησαν μεταγενεστέρως, καταργοῦνται.

Ἄρθρον 9.

Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν ὑπὲρ τοῦ Τ.Σ.Μ.Ε.Α.Ε. δικαιωμάτων ἐπὶ τῶν ἀμοιβῶν τῶν ἰδιωτῶν μηχανικῶν κλπ. περὶ ὧν τὸ ἐδάφιον ε' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Α.Ν. 2326/1940, λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν τὰ ἐκάστοτε ὀριζόμενα ὑπὸ τῶν οἰκείων διατάξεων κατώτατα ὅρια ἀμοιβῶν μηχανικῶν ὅταν αἱ ὑπὸ τῶν μελετητῶν καὶ μηχανικῶν ἐν γένει καταρτιζόμεναι συμβάσεις εἴσῃ τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Α. 916/1971 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ν. 4171/1961 «περὶ λήψεως γενικῶν μετρώων διὰ τὴν υποβοήθησιν τῆς ἀναπτύξεως τῆς οἰκονομικῆς τῆς Χώρας» προβλέπων ἀμοιβὴν μικροτέραν τῶν ἐκάστοτε κατωτάτων ὀρίων.

*Άρθρον 10.

Εν τέλει τῆς περιπτώσεως ε τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Α.Ν. 2326/1940, προστίθεται ἐδάφιον ἔχον οὕτω :

«Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν ἡ ὡς ἂνω ποσοστία ἐκ 2% κῆρυγος, ἡ ἐκρύνουσα τοὺς δικαιούχους τῶν ἀμοιβῶν ἰδιώτας, ἡτφαλισμένους αὐτοῦ, καταβάλλεται πρὸς τὸ Ταμεῖον ἀνεξαρτήτως πηγῆς χρηματοδοτήσεως τῆς μελέτης τοῦ ἔργου».

*Άρθρον 11.

Ἡ περίπτωση ε τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Α.Ν. 2326/1940, ὡς συνεπληρώθη ὑπὸ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ Ν. 1889/1951, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«γ. Ἐκ καταβολῆς ποσοστοῦ δύο ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (2%) ἐπὶ τῆς ἀμοιβῆς ἐκάστης μελέτης βιομηχανικῶν, μεταλλευτικῶν, λατομικῶν, ἡλεκτρολογικῶν καὶ μηχανολογικῶν ἐγκαταστάσεων πάσης φύσεως, ἐκπονουμένων εἴτε ὑπὸ μετόχων τοῦ Ταμεῖου, εἴτε ὑπὸ πάσης φύσεως ἐταιρειῶν ἢ τεχνικῶν γραφείων, τῇ ἐντολῇ δημοσίων ἐν γένει δημοτικῶν, κοινοτικῶν καὶ λιμενικῶν Ἀρχῶν καὶ παρὰ παντὸς Νομικοῦ Προσώπου Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου καὶ παντὸς ἰδιώτου ἄνευ περιορισμοῦ τινος, ὡς πρὸς τὸ ἀνώτατον ὅριον κρατήσεως».

*Άρθρον 12.

Εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Α.Ν. 2326/1940 προστίθεται περίπτωση εἰς ἔχουσα ὡς ἀκολούθως :

«ιη. Ἐξ εἰσφορᾶς δύο ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (2%) ἐπὶ τῶν ταμιαρχικῶν καθαρῶν κερδῶν τῶν προσερχομένων ἐκ τῶν δημοσίων ἔργων ἢ τῶν ἔργων Δήμων ἢ Κοινοτήτων καὶ Νομικῶν ἐν γένει Προσώπων Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, ὡς καὶ ἐπὶ οἰκισθῆναι φύσεως ἰδιωτικῶν τεχνικῶν ἔργων καὶ οἰκοδομῶν, βαρυνούσης τοὺς ὑπαγομένους εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμεῖου ἐργολήπτας, ὡς καὶ τὰς πάσης μορφῆς Ἐργοληπτικὰς Ἐταιρείας διὰ τὰ εἰσδημιάτα των τὰ προσερχόμενα ἐκ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ὡς ἂνω ἀναφερομένων ἔργων».

Διὰ τὴν εἰσπραξὶν τῶν κατὰ τὴν παρούσαν περίπτωσιν δικαιωμάτων τοῦ Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 9 καὶ 10 τοῦ παρόντος ἄρθρου».

*Άρθρον 13.

Αἱ παράγραφοι 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Α.Ν. 2326/1940, ἀντικαθίστανται ὡς κάτωθι :

«3. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἐκδιδομένων μετὰ γνώμην τοῦ Α.Σ. τοῦ Ταμεῖου, δύναται νὰ μεταβάλλεται ὁ τρόπος εἰσπράξεως παντὸς πόρου τοῦ Ταμεῖου, προκειμένου δὲ περὶ εἰσπράξεως τούτου δι' ἐνσήμων, νὰ ὁρίζεται ὁ τύπος αὐτῶν, ὡς καὶ πᾶσα ἀναγκαία λεπτομέρεια προκύπτουσα ἐκ τῆς μεταβολῆς».

4. Πᾶσα ἀπαιτήσις τοῦ Ταμεῖου ἐξ οἰκισθῆναι αἰτίας προερχομένη μετὰ τῶν προσφθέντων ἐπιβαρύνσεων, εἰσπράττεται βάσει τῶν δικονομικῶν διατάξεων τῆς ἐκάστοτε ἰσχυούσης διὰ τὴν ἀναγκαστικὴν εἰσπραξὶν τῶν Δημοσίων ἐσόδων, νομοθεσίας, ἐξαιρουμένου τοῦ μέτρου τῆς προσωπικῆς κρατήσεως τὸ ὅποιον δύναται νὰ ἐπιβάλληται μόνον εἰς περίπτωσιν εἰσπράξεως αὐτῆς διὰ τῶν Δημοσίων Ταμείων».

Τίτλον διὰ τὴν τοιαύτην ἀναγκαστικὴν εἰσπραξὶν ἀποτελεῖ ἀπόφασις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. καθορίζουσα τὸ εἰσπρακτέον ποσὸν ἐκ καθυστερουμένων ἐν γένει ἀπαιτήσεων καὶ προσθέντων ἐπιβαρύνσεων, τὴν αἰτίαν τῆς ὁφειλῆς, ὡς καὶ τὴν περίδον εἰς ἣν ἀνάγεται αὕτη.

Διὰ τῆς ἐπιδύσεως τῆς ἀτομικῆς εἰδοποιήσεως εἰς τὸν ὁφειλέτην διακόπτεται ἡ παραγραφή. Τὸ Ταμεῖον δύναται νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν εἰσπραξὶν τῶν ἀπαιτήσεων του καὶ κατὰ τὴν τακτικὴν διαδικασίαν ἐνώπιον τῶν πολιτικῶν Δικαστηρίων».

*Άρθρον 14.

Αἱ, διὰ τῶν ἄρθρων 9, 10 καὶ 11 τοῦ παρόντος ἐπερχόμενα μεταβολαὶ δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν ὡς πρὸς τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ ὕψους τῶν ἀντιστοιχῶν πόρων τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου, δι' οὗς ἐξακολουθοῦν ἰσχύουσαι αἱ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος κείμεναι περὶ αὐτοῦ διατάξεις.

*Άρθρον 15.

Ἡ περίπτωση α τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Α.Ν. 2326/1940, ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«α. Εἰς τὴν ἀγορὰν κεντρικῶν ἀκινήτων εἰς Ἀθήνας, Πειραιᾶ καὶ Θεσσαλονίκην καὶ εἰς πόλεις ὅπου ἐδρεύει Περιφερειακὴ Ὑπηρεσία Δημοσίων ἔργων ἢ Διεύθυνσις Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων ἔργων».

*Άρθρον 16.

Τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. 2724/1953 ἀπερὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς κειμένης νομοθεσίας ἀπὸ Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. ἀντικαθίστανται ὡς ἐξῆς :

«Αἱ κατὰ τὸ ἐδάφιον ε τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Α.Ν. 2326/1940 προβλεπόμεναι προεξοφλήσεις πιστοποιήσεων πληρωμῆς ἐργολάβων, μετόχων τοῦ Ταμεῖου, προερχόμεναι ἐκ τῆς ὑπ' αὐτῶν ἐκτελέσεως ἔργων ἢ προμηθειῶν τοῦ Δημοσίου, Δήμων, Κοινοτήτων, Ν.Π.Δ.Δ., Ὁργανισμῶν Κοινῆς Ὀφελείας, Δημοσίων Ἐπιχειρήσεων καὶ Τραπεζῶν, καταρτίζονται ἐγγράφως καὶ ὑπόκεινται εἰς τὸ κατὰ νόμον χαρτάρημα τῆς ἐμπορικῆς κλίμακος».

Διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε., καθορίζεται ὁ τρόπος καὶ αἱ προϋποθέσεις ἐγκωρήσεως πρὸς τὸ Ταμεῖον τοῦ ἀντιτίμου τῆς ἐργολαβίας, ὁ τρόπος καταβολῆς μέρους ἢ ὁλοκλήρου τῆς προεξοφλουμένης ἀπαιτήσεως, τὸ ποσοστὸν τῆς προμηθείας τοῦ Ταμεῖου ὅπερ δὲν δύναται νὰ εἶναι μεγαλύτερον τοῦ νομίμου προεξοφλητικοῦ τόκου τῶν Τραπεζῶν, ὡς καὶ πᾶσα ἀναγκαία λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου».

*Άρθρον 17.

1. Ἡ παράγραφος 8 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Α.Ν. 2326/1940, ἀντικαθίσταται ὡς κάτωθι :

«8. Τὸ πρὸς σύνταξιν δικαίωμα δὲν ὑπόκειται εἰς παραγραφήν. Συντάξεις καὶ ἄλλαι οἰκισθῆναι φύσεως παροχαὶ παραγράφονται μετὰ τριετίαν ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ μηνὸς καθ' ὃν κατέστησαν ἀπαιτητά».

2. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου, παραγραφέντων συνταξιοδοτικῶν δικαιωμάτων, ἔστω καὶ ἂν ἐξεδόθη ἀπορριπτικὴ ἀπόφασις τοῦ Α.Σ. τοῦ Ταμεῖου, τῶν οἰκονομικῶν ἀποτελεσμάτων ἐπερχομένων ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς, μετὰ τὴν ἰσχύιν τοῦ παρόντος, τῆς σχετικῆς αἰτήσεως».

*Άρθρον 18.

Τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 20-11/4.12. 1940 Β. Δ/τος, ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

«Εἰς περίπτωσιν θανάτου ἀμέσου ἡτφαλισμένου ἢ συνταξιούχου χορηγοῦνται ἔξοδα κηδείας ὧν τὸ ποσὸν ὁρίζεται ἴσον πρὸς τὸ ἐκάστοτε ὕψος δύο μηνιαίων συντάξεων λόγῳ γήρατος διὰ 35 ἐτὴ ἀσφαλείσεως».

Τὸ ἥμισυ τοῦ ἀνωτέρω ποσοῦ, δι' ἔξοδα κηδείας, καταβάλλεται παρὰ τοῦ Ταμεῖου διὰ τὰ συνταξιοδοτούμενα καὶ ἀποβιούντα μέλη τῆς οἰκογενείας τῶν ἡτφαλισμένων».

Τὰ ἔξοδα κηδείας καταβάλλονται εἰς τὸν ἐπιζῶντα σύζυγον, ἐν ἐλλείψει δὲ τούτου, εἰς τὸν πράγματι ἐπιληφθέντα καὶ διευρργήσαντα τὴν κηδείαν, ἐφ' ὅσον δὲν δικαιούνται τοιούτων ἐξ ἄλλης πηγῆς, ἐν ἐναντίᾳ δὲ περιπτώσει καταβάλλεται ἡ διαφορά».

"Άρθρον 19.

Αι διατάξεις του άρθρου 2 του από 20-11/4.12.1940 Β. Δ/τος ἀρνησονται ως παράγραφος 1, προστιθεμένης παραγράφου 2, ως ακολούθως:

«2. Ειδικώς, ἐργολήπται δημοσίων ἔργων, ἡσφαλισμένοι τοῦ Ταμείου, ἔχοντες ἐπ' ὀνόματί των ἢ ἐκ τῆς πιστώσεως των ἐπ' ὀνόματι τρίτου μὴ ἐξοφληθείσαν ἐγγυητικὴν ἐπιστολήν, λογίζονται διὰ τὴν ἀπονομὴν συντάξεως ὅτι ἐπαυσαν νὰ ἀσκούν τὸ ἐπαγγέλματός:

α. Ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας καταλήψεως των ὑπὸ τοῦ κατὰ νόμον ὁρίου ἡλικίας ἢ λήξεως ἰσχύος τοῦ πτυχίου των, καὶ

β. ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἐπομένου μηνός, μετὰ τήν, κατ' ἄρθρον 23 τοῦ παρόντος Δ/τος, δῆλωσίν των».

"Άρθρον 20.

Ἡ παράγραφος 11 τοῦ άρθρου 11 τοῦ Α.Ν. 2326/1940, ὡς τροποποιηθεῖσα, ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«11. Οὐδεμία σύνταξις ἀπονέμεται ἂν μὴ προηγουμένως ἔχουν ἐξοφληθῇ πᾶσαι αἱ ἐξ ἀσφαλιστικῶν εἰσφορῶν ὑποχρεώσεις των ἡσφαλισμένων πρὸς τὸ Ταμεῖον, μετὰ των προσθέτων ἐπιβαρύνσεων ἀφ' ἧς χρονολογίας καὶ ἀρχεται ἡ καταβολὴ τῆς συντάξεως.

Κατ' ἐξαιρέσειν εἶναι δυνατὴ ἡ ἀπονομὴ τῆς συντάξεως καὶ πρὸ τῆς ἡμερομηνίας ἐξοφλήσεως των ὀφειλῶν τοῦ ἡσφαλισμένου, ἂν τὸ σύνολον τῆς κυρίας ὀφειλῆς δὲν ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν ἀντιστοιχοῦν εἰς τὸ σύνολον δώδεκα (12) μηνιαίων εἰσφορῶν τοῦ ἐδαφίου α τῆς παρ. 1 τοῦ άρθρου 7 τοῦ παρόντος. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην τὸ ὀφειλόμενον ποσὸν συμψηφίζεται μετὰ τὸ ποσὸν των πρώτων συντάξεων.

Εἰς περίπτωσιν κατ' ἣν ὑφίστανται ὀφειλαὶ των μετόχων ἐξ οἰασδήποτε ἄλλης αἰτίας, πλὴν ἀσφαλιστικῶν εἰσφορῶν, ἀπονέμεται ἡ σύνταξις καὶ συμψηφίζεται τὸ ποσὸν τῆς ὀφειλῆς μετὰ τὰς συντάξεις μέχρις ὁλοσχεροῦς ἐξοφλήσεως».

"Άρθρον 21.

1. Καθυστερούμεναι εἰσφοραὶ ὑπὸ ἐργοδοτῶν, ὡς καὶ πάσης φύσεως ὀφειλαὶ των ἡσφαλισμένων, ἐλευθέρως ἀσκούντων τὸ ἐπάγγελμα ἢ ἐμμίσθων, πρὸς τοὺς Κλάδους Συντάξεων, Ὑγείας καὶ Εἰδικῶν Λογαριασμῶν Προσθέτων Παροχῶν, ἐξοφλοῦνται ἀναπροσαρμοζόμεναι ἐπὶ τῇ ἐτάσει τοῦ ὕψους αὐτῶν καὶ των συντελεστῶν κρατήσεων, των ἰσχυόντων κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐξοφλήσεως.

Ὁφειλαὶ ἡσφαλισμένων καὶ τρίτων, προσερχόμεναι ἐκ πάσης φύσεως ὑποχρεώσεων των πρὸς οἰοδήποτε Κλάδον ἢ Λογαριασμὸν Ἀσφαλίσεως τοῦ Ταμείου, ἀναπροσαρμοζόμεναι ἢ μὴ ἐπιβαρύνονται ἀφ' ἧς κατέστησαν ἀπαιτηταὶ διὰ προσθέτου τέλους ἐν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (1%) μηνιαίως μὴ δυναμένου νὰ ὑπερβῇ τὸ πενήτην τοῖς ἑκατὸν (50%) τῆς κυρίας ὀφειλῆς.

2. Αἱ διατάξεις τοῦ Α.Ν. 86/1967 περὶ ἐπιβολῆς κυρώσεων κατὰ των καθυστερούντων τὴν καταβολὴν καὶ ἀπόδοσιν εἰσφορῶν εἰς Ὁργανισμοὺς Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως, ὡς ἐτροποποιήθησαν μεταγενεστέρως, ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὸ Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε.

"Άρθρον 22.

Τὸ ἄρθρον 27 τοῦ ἀπὸ 20-11/4.12.1940 Β. Δ/τος ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

"Άρθρον 27.

1. Ἡ ἡλικία των ἡσφαλισμένων καὶ των μελῶν τῆς οἰκογενείας των ἀποδεικνύεται ἀποκλειστικῶς διὰ ληξιαρχικῆς πράξεως γεννήσεως συνταχθείσης ἢ διορθωθείσης ἐν τῷ ἐνεργήοντι ἡμερῶν ἀπὸ τῆς γεννήσεως των. Ἐν ἐλλείψει ληξιαρχικῆς πράξεως γεννήσεως ὡς ἀνωτέρω, ἡ ἡλικία ἀποδεικνύεται ἀποκλειστικῶς των μὲν ἀρρένων διὰ τῆς ἐγγραφῆς εἰς τὰ Μητρώα Ἀρρένων καὶ ἐν ἐλλείψει τοιαύτης διὰ τῆς ἐγγραφῆς εἰς τὰ ἐν ἰσχύι Δημοτολόγια, των δὲ θηλέων διὰ τῆς ἐγγραφῆς εἰς τὰ ἐν ἰσχύι Δημοτολόγια.

2. Ἐπὶ δύο ἢ πλείονων ἐγγραφῶν εἰς τὰ αὐτὰ ἢ διαφορὰ ἐν ἰσχύι Δημοτολόγια καὶ ὑπὸ διαφορῶν ἔτος γεννήσεως, λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ ἐγγραφὴ ἐξ ἧς προκύπτει ἡ μεγαλύτερα ἡλικία. Ἐν περιπτώσει διορθώσεως ἢ μεταβολῆς τοῦ ἔτους γεννήσεως τοῦ ἀναγραφομένου εἰς τὰ Μητρώα Ἀρρένων ἢ τὰ ἐν ἰσχύι Δημοτολόγια γενομένη κατ' οἰονδήποτε τρόπον, λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν τὸ πρὸ τῆς διορθώσεως ἢ τῆς μεταβολῆς ἀναγραφόμενον ἔτος γεννήσεως.

3. Εἰς περίπτωσιν κατ' ἣν δὲν προκύπτει ἐκ των ἀνωτέρω στοιχείων ἡ ἀκριβὴς ἡμερομηνία γεννήσεως μετόχου ἢ μελῶν τῆς οἰκογενείας του, διὰ τὰ ὑπὲρ ἢ κατὰ τοῦ Ταμείου δικαιώματα, ὡς ἡμέρα γεννήσεως θεωρεῖται ἡ 1η Ἰουλίου τοῦ ἔτους εἰς ὃ ἀναφέρεται αὐτῇ.

4. Ὁ γάμος ἡσφαλισμένου καὶ των μελῶν τῆς οἰκογενείας του, ὡς καὶ ὁ θάνατος, ἀποδεικνύεται διὰ ληξιαρχικῆς πράξεως.

Ὑπὸ τοῦ Α.Σ. τοῦ Ταμείου καθορίζονται τὰ ἀποδεικνύοντα τὴν τέλει καὶ μὴ λύσιν τοῦ γάμου, δικαιολογητικά, ἐν περιπτώσει ἀδυναμίας παραγωγῆς ληξιαρχικῆς πράξεως».

"Άρθρον 23.

1. Τὰ ἄρθρα 3, 5, 6, 13 καὶ 30 τοῦ ἀπὸ 20-11/4.12.1940 Β. Δ/τος, ὡς τροποποιηθεῖσα ἰσχύουν, ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως:

"Άρθρον 3.

1. Συντάξεως λόγῳ γήρατος δικαιούται, ὁ μέτοχος ὁ ἐξερχόμενος τῆς ἀσφαλίσεως καὶ ἔχων συμπληρώσει:

α. 35ετῇ χρόνον ἀσφαλίσεως ἀνεξαρτήτως ὁρίου ἡλικίας.

β. 25ετῇ χρόνον ἀσφαλίσεως καὶ τὸ 58ον ἔτος τῆς ἡλικίας του.

γ. 20ετῇ χρόνον ἀσφαλίσεως καὶ τὸ 60ον ἔτος τῆς ἡλικίας του.

Εἰς ἀπάσας τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις ἀπαιτεῖται καὶ 15ετῇ τοῦλάχιστον χρόνος πραγματικῆς ἀσφαλίσεως εἰς τὸ Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε.

2. Συντάξεως λόγῳ ἀναπηρίας δικαιούται ὁ μέτοχος ὁ καθυστάμενος ἀνίκανος πρὸς ἐργασίαν συνεπείᾳ παθήσεως ἢ βλάβης ἢ ἐξασθενίσεως σωματικῆς ἢ πνευματικῆς κατὰ τὰ 67% καὶ ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ ἀνικανότης κατὰ πρόβλεψιν τῆς κατ' ἄρθρον 25 τοῦ παρόντος ὁριζομένης Ἐπιτροπῆς μετὰ συμπλήρωσιν 5ετοῦς τοῦλάχιστον χρόνου πραγματικῆς ἀσφαλίσεως καὶ ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν διακοπῆς τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματός του.

Τῆς ἀνωτέρω συντάξεως δικαιούται καὶ ὁ, κατὰ τὰ ἀνωτέρω, καθυστάμενος ἀνίκανος συνεπείᾳ βιαίου συμβάντος ἢ κατὰ τὴν ἀσκήσιν τοῦ ἐπαγγέλματός του, ἔστω καὶ ἂν ἔχῃ χρόνον ἐλάττωνα τῆς πενταετίας.

Ἡ ἀνικανότης θεωρεῖται ὁριστικὴ καὶ ὁ ἀνίκανος δὲν ὑπόκειται εἰς ἐπαγεξέτασιν μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 55ου ἔτους τῆς ἡλικίας του καὶ συνεχῆ 7ετῇ συνταξιοδότησιν λόγῳ ἀνικανότητος.

3. Συντάξεως λόγῳ θανάτου ἡσφαλισμένου, ἔχοντος συμπληρώσει πενταετῇ χρόνον πραγματικῆς ἀσφαλίσεως, ἡ συνταξιοδότης, δικαιούται:

α. Ἡ χῆρα σύζυγος.

β. Ὁ ἀνίκανος καὶ ἐνδεῆς χῆρος σύζυγος, τοῦ ὑποίου ἢ συντήρησις ἐδάσκει κυρίως τὴν διανοῦσαν.

γ. Τὰ μὴ ὑπερβάλλοντα τὸ 20ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των ἄγαμα, ἄρρενα, ἀνεξαρτήτως δὲ ἡλικίας τὰ ἄγαμα μὴ ἔχον τέκνα, νόμιμα, νομιμοποιηθέντα, ἀναγνωρισθέντα ἢ υἱοθετηθέντα ὧν ἡ υἱοθεσία συνετελέσθη δύο τοῦλάχιστον ἔτη πρὸ τοῦ θανάτου τοῦ υἱοθετήσαντος γονέως, ἐπὶ δὲ γυναικὸς καὶ τὰ φυσικὰ τέκνα αὐτῆς.

δ. Ἡ διαζευχθεῖσα ὑπακισμένη τοῦ συζύγου ἢ κοινῇ ὑπακισμένη θυγάτηρ ἀποβιώσαντος ἡσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου. ὡς καὶ ἐκείνη δι' ἣν ἡ περὶ διαζυγίου δίκη διεκόνη ἐκείως συνεπείᾳ θανάτου τοῦ ἀνδρός, ἐφ' ὅσον εὐρίσκεται ἐν ἐνδεῇ καὶ κρίνεται ἀνίκανος πρὸς ἐργασίαν παρὰ τῆς Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ταμείου.

ε. Οί γονεῖς, οἱ ἄγαμοι ἀδελφοὶ μέχρι συμπληρώσεως τοῦ 20οῦ ἔτους τῆς ἡλικίας των καὶ αἱ μὴ ἐλθούσαι εἰς γάμον ἀδελφαὶ ἐφ' ὅσον εὐρίσκονται ἐν ἐνδείᾳ καὶ ἡ συντήρησις των ἐξάξουν κυρίως τὸν θάνατον, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τοῦ ἡσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου δὲν ὑφίσταται σύζυγος ἢ τέκνον δικαιοῦμενον συντάξεως.

4. Κατ' ἐξαίρεσιν δικαιοῦνται συντάξεως τὰ ἄρρενα ἄγαμα τέκνα, ὡς καὶ οἱ ἄρρενες ἄγαμοι ἀδελφοὶ καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 20οῦ ἔτους ἡλικίας των, ἐφ' ὅσον:

α. Δὲν ὑπερέβησαν τὸ 25ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των καὶ φοιτοῦν πραγματικῶς εἰς Σχολὰς Μέσης, Ἀνωτέρας ἢ Ἀνωτάτης ἐκπαίδευσως.

β. Κατὰ τὴν χρονολογίαν τοῦ θανάτου τοῦ ἡσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου εἶναι ἀνίκανοι πρὸς ἐργασίαν, κατέστησαν δὲ ἀνίκανοι πρὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ 20οῦ ἔτους τῆς ἡλικίας των ἢ διαρκούσης τῆς, κατὰ τὸ προσωποῦμενον ἐδάφιον, φοιτητικῆς των καὶ εὐρίσκονται ἐν ἐνδείᾳ.

Ἡ συνταξιοδότησις τῶν ὡς ἄνω προσώπων διαρκεῖ δι' ὅσον χρόνον ἐξακολουθοῦν ὑφιστάμεναι αἱ ἀνωτέρω προϋποθέσεις.

5. Συντάξεως λόγῳ θανάτου δικαιοῦνται τὰ, εἰς τὰς παραγράφους 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου, πρόσωπα καὶ εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ ἡσφαλισμένος εἶχε χρόνον ἀσφαλίσεως ἐλάττωον τῆς πενταετίας, ὃν ὁ θάνατος τοῦ ἡσφαλισμένου ἐπῆλθεν ἐκ βιαίου συμβάντος ἢ κατὰ τὴν ἀσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός του.

6. Δικαίωμα συντάξεως δὲν ὑφίσταται διὰ τὸν ἐπιζῶντα σύζυγον ἐὰν δὲν παρέλθῃ ἐξάμηνον ἀπὸ τῆς τελέσεως τοῦ γάμου μέχρι τοῦ θανάτου τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ ἡσφαλισμένου, δύο (2) δὲ ἔτη προκειμένου περὶ συνταξιούχου, ἐκτὸς ἐάν:

α. Ὁ θάνατος ἐπῆλθεν ἐκ βιαίου συμβάντος ἢ κατὰ τὴν ἀσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματος.

β. Ὑφισταμένου τοῦ γάμου ἐγεννήθῃ ἢ διὰ τοῦ γάμου ἐνομομοιρῆθῃ τέκνον.

γ. Ἡ σύζυγος κατὰ τὴν χρονολογίαν τοῦ θανάτου εὐρίσκεται εἰς κατάστασιν ἐγκυμοσύνης καὶ ἐκ ταύτης γεννηθῇ ζῶν τέκνον».

Ἄρθρον 24.

Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 8^ο τοῦ ἀπὸ 20—11/4.12.1940 Β. Δ/τος, ὡς ἀντικατεστηθῇσαν ὑπὸ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ περιπτώσεων καθ' ἃς δὲν ἐθεμελιόυτο συνταξιοδοτικὸν δικαίωμα κατὰ τὰς προϊσχυούσας διατάξεις, ἔστω καὶ ἐὰν ἔχη ἐκδοθῇ ἀπορριπτικὴ ἀπόφασις τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου. Αἱ ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης οἰκονομικαὶ συνέπειαι ἐπέρχονται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἐπομένου μηνὸς ἀπὸ τῆς υποβολῆς τῆς σχετικῆς αἰτήσεως. Συντάξεις χορηγῶνται βάσει διατάξεων τῆς προϊσχυούσης νομοθεσίας, δὲν θίγονται διὰ τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 25.

Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ ἀπὸ 20—11/4.12.1940 Β. Δ/τος προστίθεται ἐδάφιον ἔχον οὕτω:

«Ὁ ἐπαναλαμβάνων τὴν ἀσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματος, συνταξιούχος, δὲν δύναται νὰ αἰτήσῃται τὴν ἐπαναχορήγησιν τῆς συντάξεώς του, πρὸ τῆς παρελεύσεως τοῦλάχιστον ἐνὸς ἔτους».

Ἄρθρον 26.

1. Τὸ ἄρθρον 15 τοῦ ἀπὸ 20—11/4.12.1940 Β. Δ/τος ὡς τροποποιηθὲν ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

Ἄρθρον 15.

1α. Ἡ σύνταξις λόγῳ γήρατος ἄρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς τοῦ ἐπομένου ἐκεῖνου καθ' ὃν ὁ ἡσφαλισμένος ἐδήλωσε, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Διατάγματος, ὅτι διέκοψε τὴν ἀσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματος ἢ ἀπεχώρησεν ἐκ τῆς υπηρεσίας, ἐφ' ὅσον ἤθελεν υποβάλλει σχετικὴν πρὸς τοῦτο αἴτησιν ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς διακοπῆς. Ἐν περιπτώσεσι: υποβολῆς τῆς αἰτήσεως μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ὡς ἄνω

τριμήνου προθεσμίας, ἡ σύνταξις ἄρχεται ἐν τριμήνον πρὸ τῆς υποβολῆς τῆς αἰτήσεως.

β. Ἡ σύνταξις λόγῳ ἀναπηρίας ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἐπῆλθεν ἡ ἀνικανότης, μὴ δυναμένη πάντως νὰ ἀνατρέξῃ εἰς χρόνον προγενέστερον τοῦ τριμήνου πρὸ τῆς υποβολῆς τῆς αἰτήσεως.

γ. Ἡ σύνταξις λόγῳ θανάτου ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ θανάτου τοῦ ἡσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου.

2. Ἡ σύνταξις διακόπτεται τὴν ἡμέραν καθ' ἣν:

α. Ἐπῆλθεν ὁ θάνατος τοῦ συνταξιούχου.

β. Ὁ συνταξιούχος λόγῳ γήρατος κατέστη ἐκ νέου ἡσφαλισμένος διὰ τῆς ἐπανασκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος.

γ. Κρίνεται διὰ γνωματεύσεως τῆς, κατ' ἄρθρον 25 τοῦ παρόντος διατάγματος ὀριζομένης Ἐπιτροπῆς, ὅτι ἀπεκατεστάθῃ ἡ ὑγεία τοῦ ὡς ἀνικάνου ἀρχικῶς κρινέντος.

δ. Ἀναθεωρήθῃ ἡ ἀπόφασις τοῦ Δ.Σ. προκειμένου περὶ συντάξεως χορηγηθείσης, συντηρούσης τῆς προϋποθέσεως ἐνδείας.

3. Ἡ σύνταξις ἀπὸλλυται ἐάν:

α. Ἡ χήρα σύζυγος ἢ ἡ χήρα μήτηρ ἢ ὁ χήρος σύζυγος ἢ ὁ χήρος πατήρ ἢ τὸ θῆλυ τέκνον ἢ ἡ ἀδελφὴ ἢ τὸ ἄγαμον ἄρρεν τέκνον ἢ ὁ ἄγαμος ἀδελφός, συνήψῃ γάμον κατὰ τὸ ἡμεδαπὸν ἢ τὸ ἀλλοδαπὸν δίκαιον.

β. Τὸ ἄγαμον ἄρρεν τέκνον ἢ ὁ ἄγαμος ἀδελφός συνεπλήρωσε τὸ 20ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του, ἐκτὸς ἐὰν φοιτοῦν εἰς Σχολὰς ἢ τυγχάνουν ἀνίκανοι πρὸς ἐργασίαν ὅτε συνεχίζεται ἡ συνταξιοδότησις των ὡς ὀρίζουν αἱ σχετικαὶ περὶ αὐτῶν διατάξεις.

4. Ἡ σύνταξις καταβάλλεται εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστου μηνός.

5. Εἰς τὰς, κατὰ τὰς παραγράφους 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου περιπτώσεις διακοπῆς ἢ ἀπώλειας τῆς συντάξεως, τὸ καταβληθὲν ποσὸν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας καθ' ἣν ἐπῆλθεν ἡ διακοπὴ ἢ ἡ ἀπώλεια τῆς συντάξεως μέχρι τοῦ τέλους τοῦ εἰς ὃν ἀναφέρεται αὕτη μηνός, δὲν ἀναζητεῖται».

2. Κατὰ πάσαν περίπτωσιν ἀπονομῆς συνταξιοδοτικῶν παροχῶν, περὶ ὧν ἡ προηγουμένη παράγραφος, ἐφαρμόζονται καὶ αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 11 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Α.Ν. 2326/1940, ὡς ἀντικατεστηθῇσαν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ παρόντος Νόμου.

3. Δὲν ἀποτελεῖ κώλυμα πρὸς συνταξιοδότησιν τῶν ἐργοληπτῶν δημοσίων ἔργων, ἢ μὴ ἰσχύς τοῦ πτυχίου των ἐπὶ τρία (3) τὸ πολὺ ἔτη πρὸ τῆς συμπληρώσεως τῶν χρονικῶν προϋποθέσεων συνταξιοδότησεως τούτων ἢ τῶν δικαιούχων των.

Ἄρθρον 27.

Τὸ ἄρθρον 16 τοῦ ἀπὸ 20—11/4.12.1940 Β. Δ/τος, ὡς τροποποιηθὲν ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

Ἄρθρον 16.

1. Τὸ ποσὸν τῆς ὑπὸ τοῦ Ταμείου χορηγουμένης μηνιαίας συντάξεως λόγῳ γήρατος ἢ ἀναπηρίας, ὀρίζεται εἰς τὰ ἐξῆς: ἑκατὸν πέντε (75%) τοῦ ἐκάστοτε βασικοῦ μισθοῦ δημοσίου πολιτικοῦ υπαλλήλου ἐπὶ 2ῳ βαθμῷ, διὰ τοὺς ἔχοντας τριακονταπενταετὴ συνολικὸν χρόνον ἀσφαλίσεως.

Δι' ἑκάστον ἔτος ἀσφαλίσεως καὶ μέχρι 35 ἐτῶν ὑπολογίζεται ἐν τριακοστὸν πέμπτον (1/35) τοῦ ὡς ἄνω ποσού.

2. Διὰ τοὺς ἔχοντας χρόνον ἀσφαλίσεως μείζονα τῶν 35 ἐτῶν, ἡ σύνταξις προσυξάνεται δι' ἑκάστον ἔτος πέραν τῶν 35 ἐτῶν καὶ μέχρι 45 ἐτῶν, κατὰ ἐν πεντηκοστὸν (1/50) τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ποσού πλήρους συντάξεως τῶν 35 ἐτῶν.

3. Οὐδεμία σύνταξις λόγῳ γήρατος ἢ ἀναπηρίας δύναται νὰ εἶναι κατωτέρα τῶν 14/35, λόγῳ δὲ θανάτου τῶν 12/35 τοῦ κατὰ τὴν παράγραφον 1, ποσού διὰ 35 συντάξεμα ἔτη. Τὸ κατώτατον ὄριον συντάξεως λόγῳ θανάτου ἀναφέρεται εἰς τὴν εἰκογένειαν τοῦ ἀποβιώσαντος.

4. Τά, κατά τὰς προηγουμένης παργράφους τοῦ παρόντος ἄρθρου, ποσοστά, δύνανται νὰ ἀυξομειωθῶσι δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, μετὰ γνώμην τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου.

Ἄρθρον 28.

Τὸ ἄρθρον 17 τοῦ ἀπὸ 20-11/4.12.1940 Β. Δ/τος, ὡς τροποποιηθὲν ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

α' Ἀρθρίον 17.

1. Ἡ παρεχόμενη ὑπὸ τοῦ Ταμείου σύνταξις λόγῳ θανάτου ὀρίζεται εἰς ποσοστὰ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν τῆς ἀπονεμητέας ἢ ἀπονεμηθείσης συντάξεως γήρατος, ὡς ἐξῆς:

- α. Διὰ τὴν χήραν σύζυγον ἄνευ τέκνων εἰς 75%.
- β. Διὰ τὴν χήραν σύζυγον μεθ' ἐνὸς τέκνου εἰς 85%, ἐξ ὧν τὰ 60% εἰς τὴν χήραν καὶ 25% εἰς τὸ τέκνον.
- γ. Διὰ τὴν χήραν σύζυγον μετὰ δύο ἢ πλείονων τέκνων εἰς 100%, ἐξ ὧν 50% εἰς τὴν χήραν καὶ τὸ ὑπόλοιπον εἰς τὰ τέκνα κατ' ἴσας μερίδας.
- δ. Δι' ἐν μόνον τέκνον εἰς 75%.
- ε. Διὰ δύο μόνον τέκνα εἰς 90% κατ' ἴσας μερίδας.
- στ. Διὰ τρία ἢ πλείονα μόνον τέκνα εἰς 100% κατ' ἴσας μερίδας.
- ζ. Διὰ γονέα ἢ τούτου μὴ ὑπάρχοντος, δι' ἀδελφὸν εἰς 50%.

Ὑπαρχόντων ἀμφοτέρων τῶν γονέων ἢ πλείονων τοῦ ἐνὸς ἀδελφῶν, τὸ ἐν λόγῳ ποσοστὸν κατανέμεται κατ' ἴσας μερίδας.

Τὰ κατὰ περίπτωσιν ἀναφερόμενα ποσοστά διὰ τὴν χήραν σύζυγον, ἰσχύουν καὶ διὰ τὸν δικαιούμενον συντάξεως χήρον σύζυγον.

2. Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει τὰ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ποσοστά δύνανται νὰ ὑπερβῶν τὸ 100% τῆς συντάξεως γήρατος ἢν ἐδικαιούτο ὁ θανών.

3. Ἐν περιπτώσει ἀπωλείας ἐξ οἰασδήποτε αἰτίας, τῆς συντάξεως δικαιούχου τινὸς προσώπου ἢ χορηγήσεως ταύτης εἰς διαζευχθεῖσαν θυγατέρα, τὸ ποσοστὸν τῆς συντάξεως τῶν λοιπῶν συνταξιοδοτούμενων προσώπων ἀναπροσαρμόζεται ἀναλόγως, ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἐπομένου μηνός.

Ἄρθρον 29.

1. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν δημιουργεῖται ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ προσώπου δικαίωμα πλείονων συντάξεων ἐκ τοῦ Ταμείου, εἰς τὸν δικαιούχον καταβάλλεται ἡ ἀμειψτέρα κατὰ ποσὸν σύνταξις, ὡς καὶ ποσοστὸν ἴσον πρὸς τὸ 1/3 τοῦ ποσοῦ τῆς ἡς δικαιούται ἐτέρας συντάξεως, μὴ ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων περὶ κατωτάτων ὁρίων συντάξεων.

Ἡ ἐτέρα αὕτη σύνταξις καταβάλλεται ἄνευ τοῦ ἐν αὐτῷ περιορισμοῦ εἰς ἃς περιπτώσεις οἱ δικαιούχοι εἶναι πλείονα τοῦ ἐνὸς πρόσωπου.

2. Ἀπασαί αἱ ὑπὸ τοῦ Ταμείου ἀπονεμηθείσαι συντάξεις ἀναπροσαρμόζονται βάσει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου, ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἐπομένου τῆς ἰσχύος του, μηνός.

3. Εἰς τοὺς συνταξιούχους τοῦ Ταμείου τοὺς δικαιουμένους κατὰ τὴν πρώτην Ἰουλίου ἐκάστου ἔτους, συντάξεως, καταβάλλεται, μετὰ τῆς συντάξεως τοῦ ἐν λόγῳ μηνός, ἡμίσεια σύνταξις ὡς ἐπίδομα ἀδείας, ἐφ' ὅσον δι' ἡτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου διαπιστοῦται ἡ οἰκονομικὴ δυστάτης διὰ τὴν καταβολὴν τοῦ ἐν λόγῳ ἐπίδοματος.

Ἄρθρον 30.

Τὸ ἄρθρον 25 τοῦ ἀπὸ 20-11/4.12.1940 Β. Δ/τος, ἀντικαθίσταται οὕτω:

α' Ἀρθρίον 25.

1. Ὃπου ἐν τῇ καίρῳ περὶ Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. νομοθεσίᾳ, διὰ τὴν γένεσιν δικιωματος συντάξεως ἀπαιτεῖται ὡς προϋπόθεσις σωματικὴ ἢ διανοητικὴ ἀνικανότης, αὕτη βεβαιούται ὑπὸ Πρωτοβάθμιου ἢ ἐν περιπτώσει προσφυγῆς ὑπὸ Δευτεροβάθμιου Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς ἐξ ἰατρῶν.

Ἡ Πρωτοβάθμιος Ἐπιτροπὴ ἀπαρτίζεται ἐκ τριῶν ἰατρῶν ὑπερεκτείνων ἢ ἀποσχολουμένων παρὰ τῷ Κλάδῳ Ὑγείας τοῦ Ταμείου καὶ ὀριζομένων δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικῆς Συμβουλίου αὐτοῦ.

Ἡ Δευτεροβάθμιος Ἐπιτροπὴ ἀπαρτίζεται ἐκ τριῶν ἰδιωτῶν ἰατρῶν ἐξ ὧν δύο ὀρίζονται ὑπὸ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ Ταμείου, ὁ δὲ τρίτος ὑπὸ τοῦ ἡσφαλισμένου.

Ἡ Πρωτοβάθμιος Ἐπιτροπὴ γνωματεύει περὶ τῆς ἀνικανότητος ἢ μὴ τοῦ ἐξεταζομένου καὶ καθορίζει ποσοστὸν εἰς ἑκατοστὰ (εκατὸν) τῆς βεβαιωθείσης ἀνικανότητος καὶ τὴν πιθανὴν διάρκειαν αὐτῆς.

Ἡ Δευτεροβάθμιος Ἐπιτροπὴ ἀποφαίνεται ἐπὶ τῆς γνωματεύσεως τῆς Πρωτοβάθμιου Ἐπιτροπῆς μετὰ προσφυγὴν τοῦ ἡσφαλισμένου ἢ τοῦ Ταμείου καὶ ἡ γνωμάτευσίς της εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸ Ταμεῖον. Ἡ προσφυγὴ ἐνώπιον τῆς Δευτεροβάθμιου Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς ἀσκήζεται ἐντὸς ἐξήκοντα (60) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς Πρωτοβάθμιου Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς.

2. Δὲν ἀπαιτεῖται ἡ κατὰ τὴν ἀνωτέρω διαδικασίαν βεβαίωσις τῆς ἀνικανότητος, ὡς καὶ τοῦ βαθμοῦ ταύτης ἐμπίσθων ἡσφαλισμένων ὅταν ἀνεγνωρίσθῃ αὐτοῖς δικαίωμα συντάξεως δι' ἀποφάσεως τῶν οἰκείων Ὑγειονομικῶν Ἐπιτροπῶν.

3. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον δύναται ἀπαξ νὰ παραπέμπῃ τὸν ἐνδιαφερόμενον ἐκ νέου εἰς τὴν Ὑγειονομικὴν Ἐπιτροπὴν μέχρι τῆς λήξεως τοῦ ὁρισθέντος χρόνου ἀνικανότητος.

4. Ἡ ἀμοιβὴ κατὰ συνεδριάσιν τῶν μελῶν τῆς μὲν Πρωτοβάθμιου Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς βαρύνει τὸν Κλάδον Συντάξεως τοῦ Ταμείου, τῆς δὲ Δευτεροβάθμιου τοιαύτης, τὸν προσφεύγοντα.

Τὸ ὕψος τῆς ἀμοιβῆς τῶν μελῶν τῆς Πρωτοβάθμιου καὶ Δευτεροβάθμιου Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς, τῶν ἐν τῇ ἐπομένῃ παραγράφῳ ἀναφερομένων ἰατρῶν, ὡς καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπ' ἀμοιβῇ συνεδριάσεων τῶν Ὑγειονομικῶν Ἐπιτροπῶν, ὀρίζεται δι' ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ, Προεδρίας Κυβερνήσεως, Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν.

5. Προκειμένου περὶ ἡσφαλισμένου διαμένοντος ἐκτὸς Ἀθηνῶν, δύναται τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον νὰ ἀναθέσθῃ τὴν ἐξέτασιν τοῦ ἀσθενοῦς εἰς δύο ἰατροὺς τῆς ἀπολύτου ἐκλογῆς τοῦ Ταμείου. Κατὰ τῆς γνωματεύσεως τῶν ὡς ἄνω ἰατρῶν χωρεῖ προσφυγὴ ἐνώπιον τῆς Δευτεροβάθμιου Ἐπιτροπῆς, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 31.

1. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. 4292/1963 «περὶ συστάσεως Κλάδου Ὑγείας παρὰ τῷ Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων», ὡς αὕτη ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 1259/1972 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τοῦ Ν. 4292/1963 κλπ.» ἀντικαθίσταται οὕτω:

«1. Εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Κλάδου Ὑγείας τοῦ Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. ὑπάγονται ὑποχρεωτικῶς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Ν.Δ. 1259/1972, οἱ ἡσφαλισμένοι εἰς τὸν Κλάδον Συντάξεως, ἀρ' ἧς χρονολογίας ὑπήχθησαν εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου, οἱ συνταξιούχοι αὐτοῦ, ὡς καὶ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας τῶν ὡς ἄνω κατηγοριῶν».

2. Τὸ ἐδάφην γ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. 4292/1963 ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 1259/1972, ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

αγ. Ὁ ἄπορος καὶ ἀνίκανος πρὸς ἐργασίαν ἢ ὑπερβὰς τὸ ὅσον ἔτος τῆς ἡλικίας τοῦ πατὴρ, φυσικὸς ἢ θετὸς, ὡς καὶ ἡ ἄπορος φυσικὴ ἢ θετὴ μήτηρ».

3. Εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. 4292/1963 ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 1259/1972 προστίθενται ἐδάφια ε καὶ στ ἔχοντα οὕτω:

«ε. Ἐπὶ θήλας ἐγγάμου ἡσφαλισμένης, ἐν ἐνεργείᾳ ἢ συντάξει, τὰ τέκνα αὐτῆς δύνανται νὰ ὑπαρξοῦν εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Κλάδου Ὑγείας τοῦ Ταμείου, ἐξαίρουμένης ἐτέρας ἀσφαλίσεως εἰς ἣν ὑπάγονται ἐξ οἰασθήτοτε αἰτίας.

στ'. Αἱ θυγατέρες τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἢ συντάξει ἡσφαλισμένων, ἐφ' ὅσον διελεύθησαν ὑπαιτιότητα τοῦ συζύγου ἢ κοινῇ ὑπαιτιότητι».

4. Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἀρθροῦ 3 τοῦ Ν. 4292/1963 ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ Ν.Α. 1259/1972, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«4. Δύνανται τῇ αἰτήσεϊ των νὰ ἐξαίρεθῶν τῆς ἀσφαλίσεως τοῦ Κλάδου Ὑγείας τοῦ Ταμείου, οἱ ὑπαγόμενοι εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Δημοσίου ἢ ἐτέρου ἀσφαλιστικοῦ Ὁργανισμοῦ παρέχοντος ὑγειονομικὴν περίθαλψιν, ἀπαλλασσόμενοι τῆς ὑποχρεώσεως καταβολῆς τῆς ἀντιστοίχου εἰσφορᾶς.

Εἰς περίπτωσιν ὑποβολῆς τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω αἰτήσεως περὶ ἐξαίρεσέως των, οὗτοι ἀπαλλάσσονται τῆς καταβολῆς εἰσφορῶν ἀφ' οὗ χρόνου ὑπήχθησαν εἰς τὴν ἐτέραν ἀσφάλισιν, ἐφ' ὅσον δὲν ἔτυχον παροχῶν παρὰ τοῦ Ταμείου, ἐν ἐναντίᾳ δὲ περιπτώσει ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς περὶ ἐξαίρεσέως αἰτήσεως. Δικαιοδομένης τῆς παρὰ τῷ ἐτέρῳ φορεῖ ὑποχρεωτικῆς ἀσφαλίσεως, ἢ παρὰ τῷ Κλάδῳ ἀσφάλις χωρεῖ αὐτοδικαίως ἀπὸ τῆς τοιαύτης διακοπῆς».

Ἄρθρον 32.

1. Ἐργολήπται Δημοσίων Ἔργων, ἐν ἐνεργείᾳ ἢ συντάξει, ὡς καὶ τὰ συνταξιοδοτούμενα ἢ συνταξιοδοτηθέντα μέλη τῆς οἰκογενείας αὐτῶν, δύνανται νὰ ἀναγνωρίσουν δι' ἐξαγορᾶς ὡς χρόνον ἀσφαλίσεως, τὸν χρόνον:

α. Τῆς ἀναστολῆς ἰσχύος τοῦ πτυχίου των ἢ τῆς μὴ ἀνανέωσης τούτου, ἐφ' ὅσον ἡ ἀναστολή ἢ μὴ ἀνανέωσις δὲν ὀφείλεται εἰς ὑπαιτιότητα τοῦ μετόχου καὶ ἀνήγεται εἰς τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Ταμείου μέχρι 24 Ἰουλίου 1974.

β. Τῆς μὴ ἀνανέωσης τοῦ πτυχίου των κατὰ τὴν χρονικὴν περίοδον ἀπὸ τοῦ ἔτους 1941 μέχρι καὶ 1944, ἐφ' ὅσον ἀνανέωσαν τοῦτο μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς χώρας. Οἱ οὕτως ἀναγνωριζόμενος χρόνος, δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὴν διετίαν.

γ. Τῆς λήξεως τοῦ πτυχίου των καὶ μέχρι τριῶν (3) ἐτῶν, ἐφ' ὅσον μετ' αὐτὴν ἐγένετο ἀνανέωσις τούτου. Ἐὰν ἡ, κατὰ τὸ παρὸν ἐδάφιον, ἀναγνώρισις ἀφορᾷ ἀναπήρους πολέμου τῶν ἐτῶν 1940 ἕως 1949, μὲ ποσοστὸν ἀναπηρίας ἄνω τοῦ εἴκοσι πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (25%), ὁ ἀναγνωριζόμενος χρόνος δύναται νὰ ἀνέλθῃ μέχρι καὶ ἑξ (6) ἐτῶν.

δ. Τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματός των ἐν Δωδεκανήσῳ, πρὸ τῆς ἀπελευθερώσεως ταύτης καὶ μέχρις ὡκτώ (8) ἐτῶν.

2. Ἡ ἀναγνώρισις τοῦ, κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον, χρόνου ἀσφαλίσεως, πραγματοποιεῖται κατόπιν ὑποβολῆς αἰτήσεως, ἐντὸς διετίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου καὶ καταβολῆς εἰσφορᾶς ἀνερχομένης εἰς τὸ διπλάσιον τῆς ὑπὸ τοῦ ἐδαφίου α τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθροῦ 7 τοῦ Ν.Α. 2326/1940 ὀριζομένης καὶ ἰσχύουσας κατὰ τὸν χρόνον ὑποβολῆς τῆς σχετικῆς αἰτήσεως. Ἐὰ ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ ἀσφαλιστέου χρόνου οἰκονομικὰ ἀποτελέσματα ἐπέρχονται ἀπὸ τῆς πλήρους ἐξοφλήσεως τῆς ὀφειλῆς. Οἱ ἐν ἐνεργείᾳ ἡσφαλισμένοι δύνανται νὰ ἐξοφλήσουν τὰς ἐξ ἀναγνώσεως, χρόνου ἀσφαλίσεως, ὑποχρεώσεις των εἰς εἴκοσι τέσσαρας (24) μηνιαίας δόσεις. Ἐν περιπτώσει μὴ ἐμπροσθέντος καταβολῆς δόσεως τινας, ἀπώλυσται τὸ δικαίωμα τῆς τμηματικῆς ἐξοφλήσεως τῆς ὀφειλῆς καὶ τυγχάνει ἀπαιτητὸν τὸ ὑπόλοιπον ποσόν, ἀναπροσαρμοσμένον μὲ τὸ ἰσχύον ἀσφαλιστρον κατὰ τὸν χρόνον ἐξοφλήσεως τῆς ὀφειλῆς, πλέον των νομίμων προσαυξήσεων.

3. Αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 12 τοῦ Ν.Α. 2724/1953 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἐργοληπτῶν Δημοσίων Ἔργων τῶν ἐχόντων χρόνον ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου τούτου, ἀνεξαρτήτως χρόνου συμμετοχῆς των εἰς τὸ

Ταμεῖον, ἐφ' ὅσον ἤθελον ὑποβάλλει σχετικὴν αἴτησιν μετὰ πιστοποιητικοῦ προϋπηρεσίας, ἐντὸς διετίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

4. Ἐργολήπται Δημοσίων Ἔργων, ὧν ἀφηρέθη προσωρινῶς ἢ ὀριστικῶς τὸ πτυχίον, δύνανται νὰ συνεχίσουν προαιρετικῶς τὴν ἀσφάλισίν των εἰς τὸ Ταμεῖον μέχρι συμπληρώσεως τῶν χρονικῶν προϋποθέσεων συνταξιοδοτήσεως. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν οἱ ἀνωτέρω ἔχουν ἐτέραν ἀπασχόλησιν καὶ συνεπείᾳ ταύτης ὑπάγονται εἰς τὴν ἀσφάλισιν ἐτέρου φορέως καὶ δι' ὅσον χρόνον συνεχίζεται αὕτη, δὲν χωρεῖ ἡ ὡς ἄνω συνέχισις τῆς προαιρετικῆς ἀσφαλίσεως, ἔχουσιν ἐν προκειμένῳ ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ Ν.Α. 4202/1961 «περὶ διατηρήσεως τῶν ἐκ τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως δικαιωμάτων».

5. Ἐργολήπται Δημοσίων Ἔργων, μὴ ἀσκούντες τὸ ἐπάγγελμα ἐξ οἰασθήτοτε αἰτίας, κεκτημένοι δὲ κατὰ τὴν ἰσχύον τοῦ παρόντος νόμου, τὰς προϋποθέσεις διὰ συνταξιοδοτήσιν των, κατὰ τὰς καμμένας διατάξεις, δύνανται νὰ αἰτήσων ταύτην ἐντὸς διετίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

6. Τὸ διὰ τοῦ ἀρθροῦ μόνου τοῦ Ν.Α. 2194/1943 «περὶ συμπληρώσεως τῆς νομοθεσίας Τ.Σ.Μ.Ε.Α.Ε.» προστεθὲν τρίτον ἐδάφιον εἰς τὴν παράγραφον 6 τοῦ ἀρθροῦ 6 τοῦ Ν.Α. 2326/1940, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«Εἰς τοὺς μετόχους τῆς ὡς ἄνω κατηγορίας, ὡς καὶ εἰς τοὺς ἐν τῇ ἐπομένῃ παραγράφῳ ἀναφερομένους, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ ἐκάστοτε ἰσχύουσαι διατάξεις τῆς διαρρύθμισης τοῦ Τ.Σ.Μ.Ε.Α.Ε. νομοθεσίας, αἱ ρυθμίζονται πᾶν θέμα ἀφορῶν τοὺς μετόχους τοῦ Ταμείου, οἵτινες τυγχάνουν μέλη τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος».

7. Ἐπιτρέπεται ἡ χορήγησις προσωπικῶν δανείων εἰς τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ τακτικούς ὑπαλλήλους τοῦ Ταμείου, μέχρι τοῦ ὕψους τῶν ἀποδοχῶν τριῶν (3) μηνῶν, ἐντάκτως πρὸς 6% ἐτησίως, ἐξοφλήτεων εἰς 36 μηνιαίας ἰσοπέτους δόσεις.

Ἄρθρον 33.

1. Συνιστᾶται παρὰ τῷ Ταμείῳ Εἰδικὸς Λογαριασμὸς Προσθέτων Παροχῶν, ἔχων ἰδίαν οἰκονομικὴν καὶ λογιστικὴν αὐτοτέλειαν.

2. Σκοπὸς τοῦ ὡς ἄνω συνιστωμένου Εἰδικοῦ Λογαριασμοῦ εἶναι ἡ παροχή:

α. Προσθέτου συντάξεως εἰς τοὺς λόγῳ γήρατος ἢ ἀναπηρίας συνταξιοδοτούμενους ἢ ἐν περιπτώσει θανάτου ἐν ἐνεργείᾳ ἡσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου, εἰς τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ, κατὰ τὰ ὀρισθησόμενα ὑπὸ τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἀρθροῦ 34 τοῦ παρόντος προβλεπομένης Ὑπουργικῆς Ἀποφάσεως.

β. Ἐφ' ὅπῃς βοήθηματος εἰς τοὺς ἐξερχομένους τὸ πρῶτον εἰς σύνταξιν λόγῳ γήρατος ἢ ἐν περιπτώσει θανάτου ἐν ἐνεργείᾳ ἡσφαλισμένου εἰς τὰ δικαιούμενα συντάξεως μέλη τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ, κατὰ τὰ ὀρισθησόμενα ὑπὸ τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἀρθροῦ 34 τοῦ παρόντος προβλεπομένης Ὑπουργικῆς Ἀποφάσεως.

3. α. Εἰς τὸν, κατὰ τὸ παρὸν ἀρθρον Εἰδικὸν Λογαριασμὸν ὑπάγονται ὑποχρεωτικῶς πάντες οἱ ἡσφαλισμένοι τοῦ Τ.Σ.Μ.Ε.Α.Ε., οἱ μὴ ὑπαγόμενοι εἰς ἕτερον φορέα κυρίας ἀσφαλίσεως διὰ συνταξιοδοτήσιν, ἢ μὴ δικαιούμενοι συντάξεως ἐκ τοῦ Δημοσίου, τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Τ.Σ.Μ.Ε.Α.Ε. μὴ ὑπαγόμενων εἰς τὸν Εἰδικὸν Λογαριασμὸν.

β. Ἐν περιπτώσει ἐξαίρεσεως τῶν μετόχων ἐκ τῆς ἀσφαλίσεως τοῦ ἐτέρου φορέως κυρίας ἀσφαλίσεως ἢ τοῦ Δημοσίου χωρὶς νὰ δικαιωθῶν συντάξεως, ὑπάγονται καὶ οὗτοι ὑποχρεωτικῶς εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ὡς ἄνω Εἰδικοῦ Λογαριασμοῦ δυνάμενοι νὰ ἀναγνωρίσουν δι' ἐξαγορᾶς καὶ προγενέστερον χρόνον κατὰ τὰ ὀρισθησόμενα δι' Ὑπουργικῆς Ἀποφάσεως ἐκδιδομένης κατὰ τὰ ἐν παραγράφῳ 3 τοῦ ἐπομένου ἀρθροῦ ὀριζόμενα.

γ. Εἰς περίπτωσιν μεταγενεστέρας υπαγωγῆς τῶν μετῶν εἰς τὴν ἀσφάλισιν ἐτέρου φορέως κυρίας ἀσφαλίσεως ἢ τοῦ Δημοσίου, οἱ κατὰ τὴν παρούσαν παράγραφον υπαγόμενοι εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Εἰδικοῦ Λογαριασμοῦ Προσθέτων Παροχῶν, ἐξαίρουνται τῆς παρ' αὐτῇ ἀσφαλίσεως. Οἱ ἐξ αὐτῶν ἔχοντες ὑπερδευκατὴ συμμετοχὴν εἰς τὸν Εἰδικὸν Λογαριασμὸν Προσθέτων Παροχῶν, λαμβάνουν τὸ ἀναλογικὸν μέρος τοῦ μηνιαίου βοηθήματος, ὅσα τῇ συνταξιοδοτήσῃ των ἐκ τοῦ Ταμείου.

Μέτοχοι τοῦ Ταμείου ὑπερβάντες τὸ πεντηκαστὸν (50) ἔτος τῆς ἡλικίας των, κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, δύνανται ἐντὸς ἑτοῦς ἀπὸ αὐτῆς νὰ αἰτήσων τὴν ἐξαίρεσιν των ἐκ τοῦ ὡς ἄνω Εἰδικοῦ Λογαριασμοῦ, τῆς αἰτήσεώς των μὴ ὑποκειμένης εἰς ἀνάκλησιν.

4. Ἡ διοίκησις καὶ διαχείρισις τοῦ Εἰδικοῦ Λογαριασμοῦ ἀσκεῖται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε., τὰ τῆς ἐν γένει δὲ ὁργανώσεως αὐτοῦ, ὁρισθῆσονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, μετὰ γνώμην τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου.

5. Εἰς τὸν, διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου, συνιστώμενον Εἰδικὸν Λογαριασμὸν Προσθέτων Παροχῶν, ὑπάγονται καὶ οἱ ἤδη συνταξιούχοι λόγῳ γήρατος, ἀναπηρίας καὶ θανάτου, διὰ τὴν παροχὴν αὐτοῖς μηνιαίου βοηθήματος, ἐφ' ὅσον δὲν λαμβάνουν συντάξιν ἐξ ἐτέρου φορέως κυρίας ἀσφαλίσεως ἢ τοῦ Δημοσίου. Ἐξαίρετικῶς οἱ ἐξ αὐτῶν λαμβάνοντες συντάξιν λόγῳ ἀναπηρίας δύνανται νὰ τύχουν καὶ τῶν λοιπῶν παροχῶν τοῦ Εἰδικοῦ Λογαριασμοῦ Προσθέτων Παροχῶν, ἐφ' ὅσον, μετὰ τὴν λήξιν τῆς συνταξιοδοτήσεώς των λόγῳ ἀναπηρίας, παραμείνουν εἰς τὴν ἐνεργὸν ἀσφάλισιν τοῦλάχιστον ἐπὶ πενταετίᾳ.

Τὰ τῆς ἀναγνωρίσεως χρόνου ἀσφαλίσεως ὑπὸ τῶν ἐν τῇ παρούσῃ παραγράφῳ ἀναφερομένων προσώπων, ὁ ἀναγνωρίστέος χρόνος, τὸ ὕψος τῆς εισφορᾶς δι' ἑκαστον ἀναγνωρίζόμενον μῆνα καὶ ὁ τρόπος ἐξοφλήσεως τῶν ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης ὑποχρεώσεων των, ρυθμίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἐκδιδομένης κατὰ τὰ ἐν παραγράφῳ 3 τοῦ ἐπομένου ἁρθρου ὁριζώμενα. Ἐν πάσῃ ὁμοσπερίτωσιν, παροχὴ τοῦ Εἰδικοῦ Λογαριασμοῦ δὲν χορηγεῖται εἰς τὰ περὶ ὧν ἡ παρούσα παράγραφος πρῶτωπα, ἐὰν προηγουμένως δὲν ἔχη ἐξοφληθῇ τὸ ἐν τρίτον (1/3) τῆς ὀφειλῆς ἐξ ἀναγνωρίσεως χρόνου ἀσφαλίσεως.

Ἄρθρον 34.

1. Πόροι τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον συνιστωμένου Εἰδικοῦ Λογαριασμοῦ Προσθέτων Παροχῶν, εἶναι:

α. Μηνιαία εισφορὰ τῶν υπαγομένων εἰς τὴν ἀσφάλισιν αὐτοῦ, ὑπολογιζομένη εἰς ποσοστὸν ἐπὶ τοῦ ἐκαστοῦ βασικοῦ μισθοῦ δημοσίου πολιτικοῦ υπαλλήλου ἐπὶ βαθμῇ 2ῃ, καὶ ὁριζομένη διὰ μὲν τοὺς ἐλευθέρως ἀσκούντας τὸ ἐπάγγελμα εἰς τρία ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (3%), διὰ δὲ τοὺς ἐμίσθους εἰς ἐν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (1%). Διὰ τοὺς ἔχοντας χρόνον ἀσφαλίσεως μέχρι καὶ πέντε (5) ἐτῶν ἀπὸ τῆς λήψεως τοῦ πτυχίου των, ἡ μηνιαία εισφορὰ ὁρίζεται εἰς τὰ ἐξήκοντα ἑκατοστά, τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον εισφορᾶς.

β. Ποσοστὸν πεντήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (50%) τῶν κατὰ τὰ ἐδάφια ε, ιγ καὶ ιη τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἁρθρου 7 τοῦ Α.Ν. 2326/1940 ἐσόδων τοῦ Ταμείου.

γ. Ἐργοδοτικὴ εισφορὰ ὁριζομένη εἰς ποσοστὸν ἴσον πρὸς τὸ ἐκαστοῦ ἰσχύον διὰ τὸν Κλάδον Συντάξεων τοῦ Ι.Κ.Α., ὑπολογιζομένη ἐπὶ τοῦ βασικοῦ μισθοῦ δημοσίου πολιτικοῦ υπαλλήλου ἐπὶ βαθμῇ 2ῃ.

Ἐπόχρεα διὰ τὴν καταβολὴν τῆς ὡς ἄνω ἐργοδοτικῆς εισφορᾶς, εἶναι πάντα τὰ φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα τὰ ἀπασχολοῦντα ἠσφαλισμένους τοῦ Ταμείου μὴ ἔχοντας ἐτέραν ἀσφάλισιν διὰ κυρίαν σύνταξιν πληρὴ τὴν τοῦ Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε.

καὶ αἱ ἐπιχειρήσεις, ὡς καὶ τὰ νόμιμα ἐξομοιούμενα πρὸς τὸ Δημόσιον ἢ ἀπολαύοντα τῶν ἀτελειῶν ἢ προνομίων τούτου ἢ ἀποτελούντα δημοσίαν ἐπιχείρησιν λειτουργοῦσαν χάριν τοῦ δημοσίου συμφέροντος ὑπὸ οἰανδήποτε μορφήν, ἐξαίρουμένου τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου.

Ἡ ὡς ἄνω εισφορὰ ἀποδίδεται, ὁμοῦ μετὰ τῆς, κατὰ τὸ ἐδάφιον α τῆς παρούσης παραγράφου, κρατήσεως τοῦ ἠσφαλισμένου, ἐντὸς τοῦ ἐπαμένου μηνὸς ἀφ' οὗ κατέστησαν ἀπαιτηταὶ αἱ ἀντίστοιχοι ἀποδοχαὶ ἢ ἀμοιβαί, συνυποβαλλομένων καὶ σχετικῶν ἀναλυτικῶν ὀνομαστικῶν καταστάσεων.

2. Ἐν περιπτώσει καθυστέρησεως καταβολῆς ἢ μὴ ἀποδόσεως εἰς τὸν Εἰδικὸν Λογαριασμὸν Προσθέτων Παροχῶν, εισφορᾶς τινος ἐκ τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ἀναφερομένων, ἐφαρμογὴν ἔχουν αἱ ἐκαστοτε ἰσχύονσαι διατάξεις τοῦ Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε., ὡς πρὸς τὰς προσθέτους ἐπιβαρύνσεις, τὴν ἀναπροσαρμογὴν τῶν ὀφειλομένων εισφορῶν καὶ τὴν δι' ἀναγκαστικῶν καὶ λοιπῶν μέτρων εἰσπραξίν αὐτῶν.

3. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἐκδιδομένων μετὰ γνώμην τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου, θέλουν ὁρισθῇ τὰ τῆς κατανομῆς τῶν ἐσδῶν μεταξὺ τῶν ἐπὶ μέρους λογαριασμῶν διὰ πρόσθετον μηνιαῖον βοηθῆμα, ἐφ' ἅπαξ παροχὴν, ἐξοδα διοικήσεως καὶ ἀσφαλιστικὸν ἀποθεματικὸν κεφάλαιον ἐκ ποσοστοῦ 10% τοῦλάχιστον τῶν ἐτηρίων ἐσδῶν τοῦ Εἰδικοῦ Λογαριασμοῦ Προσθέτων Παροχῶν, τὰ τοῦ χρόνου ἐνάρεξως χορηγήσεως ἐκαστης τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον παροχῶν, αἱ προϋποθέσεις τὰς ὁποίας δέον νὰ πληροῦν τὰ ἀσφαλιζόμενα εἰς τὸν Εἰδικὸν Λογαριασμὸν Προσθέτων Παροχῶν, πρῶτωπα, καὶ αἱ τοιαῦται τῆς ἀπονουμῆς παροχῶν, ὁ κύκλος τῶν προστατευομένων προσώπων ὑπὸ τῶν ἐν ἐναργείᾳ ἢ συντάξει ἠσφαλισμένων καὶ τὸ δικαιούμενον ὑπ' αὐτῶν ποσοστὸν τῶν παροχῶν, τὸ ὕψος τῶν προσδεδωμένων εισφορῶν καὶ παροχῶν, ὁ τρόπος ἀναγνωρίσεως καὶ ἐξαγορᾶς προϋπηρεσίας ὑπὸ ἠσφαλισμένων καὶ τῆς καταβολῆς τῶν ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης ὀφειλῶν καὶ προσθέτων ἐπιβαρύνσεων, οἱ λόγοι ἀναστολῆς, διακοπῆς ἢ ἀπωλείας τῶν παροχῶν, ὡς καὶ πᾶσα ἀναγκαία λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν τοῦ Εἰδικοῦ Λογαριασμοῦ.

4. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν ἐκδιδομένης μετὰ γνώμην τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου, δύνανται νὰ μεταφέρονται πλεονάσματα τοῦ Εἰδικοῦ Λογαριασμοῦ Προσθέτων Παροχῶν, εἰς τὸν Κλάδον Ὑγείας τοῦ Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε.

Ἄρθρον 35.

1. Διὰ Προεδρικῶν Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε., ρυθμίζονται:

α. Τὰ τοῦ ὕψους, τῆς βεβαιώσεως, τῆς εἰσπραξέως καὶ τῶν συνεπειῶν καθυστέρησεως καταβολῆς τῶν εισφορῶν, τὰ τῶν προϋποθέσεων, τῆς ἐκτάσεως, τοῦ ὕψους καὶ τῆς διαδικασίας χορηγήσεως τῶν παροχῶν, οἱ λόγοι ἐκπτώσεως, ἀναστολῆς καὶ διακοπῆς τῶν παροχῶν, τὸ ὕψος τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου συντάξεως καὶ τῶν λοιπῶν παροχῶν, τὰ τοῦ χρόνου ἐνάρεξως καὶ λήξεως τῶν δικαιωμάτων καὶ τὰ τῆς παραγραφῆς ἀξιώσεων ἐπὶ τὰς παροχάς, ὡς καὶ οἱ ὅροι καὶ προϋποθέσεις συνταξιοδοτήσεως ἢ ἀπονουμῆς καὶ ἐπεντάσεως πάσης ἐτέρας παροχῆς, τὰ τῆς ἀναγνωρίσεως καὶ ἐξαγορᾶς χρόνου ἐπαγγελματικῆς ἀπασχολήσεως, ὡς καὶ τὰ τῆς παρακολουθήσεως καὶ τοῦ ἐλέγχου τῶν ὑποχρεῶν πρὸς ἀπόδυσιν παντὸς πόρου τοῦ Ταμείου.

β. Πᾶσα ἐτέρα λεπτομέρεια ἀναγκαία διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς παρούσης παραγράφου καὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν τοῦ Ταμείου.

2. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἐκδιδομένων μετὰ γνώμην τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου, δύνανται νὰ ὁρίζεται ἡ κατανομὴ εἰς ποσοστὸν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν, τῶν ἐσδῶν διοικήσεως τοῦ Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε., μεταξὺ τῶν κλάδων Συντάξεων, Ὑγείας καὶ Εἰδικοῦ Λογαριασμοῦ Προσθέτων Παροχῶν.

3. Διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος ἐκδιδόμενου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, μετὰ γνώμην τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου, δύναται νὰ κωδικοποιηθοῦν αἱ διατάξεις τοῦ Α.Ν. 2326/1940 καὶ παντὸς ἑτέρου Νόμου ἀφορῶντος ἀμέσως ἢ ἐμμέσως τὸ Ταμεῖον, ὡς καὶ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν αὐτῶν ἐκδοθέντων Διαταγμάτων ἢ Ὑπομηγικῶν Ἀποφάσεων, ὡς αὗται ἔχουν τροποποιηθῇ μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ ὡς ἄνω Διατάγματος, ἐπιτρεπομένης τῆς μεταβολῆς τῆς σειρᾶς τῶν ἄρθρων, παραγράφων καὶ ἐδαφίων αὐτῶν ἢ τῆς συγχωνεύσεώς των, ἄνευ μεταβολῆς τῆς ἐννοίας.

Ἄρθρον 36.

1. Ὅπου ἐν τῷ παρόντι νόμῳ, διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν εἰσφορῶν ἠσφαλισμένου καὶ ἐργοδοτοῦ ἀναφέρεται βασικὸς μισθὸς δημοσίου πολιτικοῦ ὑπαλλήλου, κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος, νοεῖται ὁ βασικὸς μισθὸς τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1979 ὁ καθορισθεὶς ὑπὸ τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἁρθρου 2 τοῦ Ν. 754/1978 «περὶ ρυθμίσεως τῶν ἀποδοχῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων Πολιτικῶν καὶ Στρατιωτικῶν, τῶν ὑπαλλήλων Ν.Π.Δ.Α., ὡς καὶ ἄλλων τινῶν συναφῶν διατάξεων», μετὰ δὲ τὴν 1.1.1979 ὁ ἐκαστοτε ἰσχύων.

2. Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου καταργεῖται ἡ παράγραφος 7 τοῦ ἁρθρου 7 τοῦ Α.Ν. 2326/1940, τὰ ἄρθρα 4, 18 καὶ 29 τοῦ ἀπὸ 20—11/4.12.1940 Β. Δ/τος, ὡς καὶ πᾶσα ἑτέρα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 37.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μεθεπομένου τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, μηνὸς, ἐκτὸς ἐὰν ἄλλως ὁρίζεται ἐν αὐτῷ.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Μαΐου 1979

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΚΩΝΣΤ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ

ΚΩΝΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΟΞΙΑΔΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΖΑΡΝΤΙΝΙΔΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Μαΐου 1979

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ

Η ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

Ἡ ἐτήσια συνδρομὴ τῆς Ἐφημερίδας τῆς Κυβερνήσεως, ἡ τιμὴ τῶν φύλλων τῆς ποὺ πουλιοῦνται τμηματικὰ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καθορίσθηκαν ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1979 ὡς ἀκολούθως:

Α' ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

1. Γιά τὸ Τεύχος Α'	Δραχ.	600
2. » » » Β'	»	700
3. » » » Γ'	»	500
4. » » » Δ'	»	1.000
5. » » » Νομικῶν Προσώπων Δ.Δ. κ.λπ.	»	500
6. » » » Παράρτημα	»	300
7. » » » Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν κ.λπ. .	»	3.000
8. » » Δελτίο Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας	»	200
9. Γιά ὅλα τὰ τεύχη καὶ τὸ Δ.Ε.Β.Ι.	»	6.000

Οἱ Δῆμοι καὶ οἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουν τὸ 1/2 τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.

Ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ἀναλογοῦν τὰ ἐξῆς ποσά:

1. Γιά τὸ Τεύχος Α'	Δραχ.	30
2. » » » Β'	»	35
3. » » » Γ'	»	25
4. » » » Δ'	»	50
5. » » » Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου κ.λπ.	»	25
6. » » » Παράρτημα	»	15
7. » » » Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν κ.λπ. .	»	150
8. » » Δελτίο Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτησίας .	»	10
9. Γιά ὅλα τὰ τεύχη	»	300

Β'. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Ἡ τιμὴ πωλήσεως κάθε φύλλου, μέχρις 8 σελ., εἶναι 3 δρχ., ἀπὸ 9 ὠς 40 σελ. 8 δρχ., ἀπὸ 41 ὠς 80 σελ. 15 δρχ., ἀπὸ 81 σελ. καὶ ἀνω ἡ τιμὴ πωλήσεως κάθε φύλλου προσαυξάνεται κατὰ 15 δρχ. ἀνὰ 80 σελίδες.

Γ'. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

I. Στὸ τεύχος Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης:

Α' Δημοσιεύματα Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν:

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων	Δραχ.	400
2. Τῶν καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν ..	»	10.000
3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	2.000
4. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων σὲ γενικὲς συνέλευσεις, τῶν κατὰ τὸ ἀρθρο 32 τοῦ Ν. 3221/24 γνωστοποιήσεων, τῶν ἀνακοινώσεων, ποὺ προβλέπονται ἀπὸ τὸ ἀρθρο 59 παρ. 3 τοῦ Ν.Δ. 400/70 «περὶ Ἀλλοδαπῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν» καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΕΛΤΑ, ποὺ ἀναφέρονται σὲ προσωρινὲς διατάξεις ..	»	1.000
5. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν ..	»	4.000
6. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν Ἐταιρειῶν	»	1.000
7. Τῶν ἀποφάσεων «περὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν»	»	600
8. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων «περὶ παροχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν», τῶν ἐκθέσεων περιουσιακῶν στοιχείων Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν γενικά, καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΕΛΤΑ, μὲ τίς ὁποῖες ἐγκρίνονται καὶ δημοσιεύονται οἱ κανονισμοὶ αὐτοῦ	»	4.000
9. Τῶν ἀποφάσεων «περὶ παροχῆς πληρεξουσιότητος πρὸς ἀντιπροσώπουσιν ἐν Ἑλλάδι Ἀλλοδαπῶν Ἐταιρειῶν» καὶ τῶν ἀποφάσεων «περὶ μεταβιβάσεως τοῦ χαρτοφυλακίου Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν κατὰ τὸ ἀρθρον 59 παρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 400/70»	»	2.000
10. Τῶν ἀποφάσεων «περὶ συγχωνεύσεως Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν»	»	10.000

11. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Χρηματιστηρίου «περὶ εἰσαγωγῆς χρεωγράφων εἰς τὸ Χρηματιστήριον πρὸς διαπραγμάτευσιν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρου 2 παρ. 3 Α.Ν. 148/67»	Δραχ.	1.000
12. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς κεφαλαιαγορᾶς «περὶ διαγραφῆς χρεωγράφων ἐκ τοῦ Χρηματιστηρίου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρου 2 παρ. 4 Α.Ν. 148/1967»	»	1.000

Β'. Δημοσιεύματα Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης:

1. Τῶν καταστατικῶν	»	1.000
2. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν ...	»	400
3. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων	»	200
4. Τῶν ἰσολογισμῶν	»	1.000
5. Τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοιχείων	»	1.000

Γ'. Δημοσιεύματα Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν - Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων καὶ Φιλανθρωπικῶν Σωματείων:

1. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων «περὶ χορηγήσεως ἀδείας λειτουργίας Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν - Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων»	»	1.000
2. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν ἀνωτέρω Συνεταιρισμῶν, Ταμείων καὶ Σωματείων	»	1.000

II. Στὸ Τέταρτο τεύχος τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων

»	»	400
---	---	-----

Τὸ ποσοστὸ ἐπὶ τῶν τελῶν δημοσιεύσεων στὸ Τεύχος Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης, ποὺ πρέπει νὰ καταβάλλεται ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ), ὁρίσθηκε γενικά σὲ 5 ο/ο.

Δ'. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

1. Οἱ συνδρομὲς τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται στὰ Δημόσια Ταμεία ἐναντὶ ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως, τὸ ὁποῖο φροντίζει ὁ ἐνδιαφερόμενος νὰ τὸ στείλει στὴ Γενικὴ Δ/ση τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

2. Οἱ συνδρομὲς τοῦ ἐξωτερικοῦ εἶναι δυνατό νὰ στέλνονται καὶ σὲ ἀνάλογο συνάλλαγμα μὲ ἐπιταγὴ ἐπ' ὀνόματι τοῦ Διευθυντῆ τῶν Διοικητικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑποθέσεων τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

3. Τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστὸ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων καταβάλλεται ὡς ἐξῆς:

α) στὴν Ἀθήνα: στὸ Ταμεῖο τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου),

β) στὶς ὑπόλοιπες πόλεις τοῦ Κράτους: στὰ Δημόσια Ταμεία καὶ ἀποδίδεται στὸ ΤΑΠΕΤ σύμφωνα μὲ τίς 192378/3639/1947 (ΡΟΝΕΟ 185) καὶ 178048/5321/31.7.65 (ΡΟΝΕΟ 139) ἐγκύκλιες διαταγῆς τοῦ Γ.Λ.Κ.,

γ) στὶς περιπτώσεις συνδρομῶν ἐξωτερικοῦ: ὅταν ἡ ἀποστολὴ τους γίνεται μὲ ἐπιταγὴς μαζί μ' αὐτὲς στέλνεται καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστὸ.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς
ΑΘΑΝ. ΠΑΝ. ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ